

วิเคราะห์การใช้บุคลิกภาพเพื่อการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง

ซุกการโนได้เข้าไปมีบทบาทในทางการเมืองเกี่ยวกับการกอบกู้เอกราชจนประสบความสำเร็จ จึงทำให้บุคลิกภาพของเขาเป็นมอดเกิดแห่งอิทธิพลทั่วประเทศโดยเฉพาะในเกาะชวา ซึ่งพอจะสรุปได้ เป็น ๒ ส่วน คือ (๑) การใช้บุคลิกภาพเพื่อสร้างอิทธิพลโดยทั่วไป (๒) การใช้บุคลิกภาพเพื่อสร้างอิทธิพลเห็น่ออำนาจรัฐ

๑. การใช้บุคลิกภาพเพื่อสร้างอิทธิพลโดยทั่วไป แยกพิจารณาได้เป็น ๒ ประเด็น คือ

๑.๑ การใช้บุคลิกภาพเพื่อสร้างอิทธิพลเห็น่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชน

ภาพทนายการกิจที่จะต้องเป็นผู้นำใครก็ตาม ท่านต้องเข้าใจเรื่องชาติกำเนิดและนิสัยที่แท้จริง ตลอดจนรสนิยมต่าง ๆ ของเขาและจงเป็นผู้นำในเรื่องกึ่งกลางหรือต้องเข้าใจเป้าหมายของเขา และพยายามนำเขาไปสู่เป้าหมายหรือจุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบของเขาและทำให้เขาเกิดความรู้สึกเกรงขามหรือให้ความสนใจแก่เขาให้มากขึ้นและปกครองเขา

ซุกการโนเข้าใจในเรื่องชาติกำเนิด นิสัย รสนิยม เป้าหมาย และจุดอ่อนของชาวอินโดนีเซียเป็นอย่างดีว่า

(ก) ชาวอินโดนีเซียส่วนใหญ่ของประเทศคือชาวชวาที่มีชาติกำเนิด นิสัย และรสนิยม หรือวัฒนธรรมผูกพันอยู่กับเทพนิยายมหากาพย์และรามายานา ซึ่งถูกถ่ายทอดมาสู่ชาวชวาโดยการแสดงของหนังตะลุง และหนังตะลุงกลายเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งในชีวิตประจำวันของชาวอินโดนีเซีย แม้ว่าการเมืองทางการเมืองจะเป็นเรื่องที่เข้าใจยากที่จะปลุกฝังลงไปในชีวิตจิตใจของชาวอินโดนีเซีย แต่ซุกการโนก็สามารถทำให้ประชาชนเกิดความสนใจในทางการเมืองได้อย่างกว้างขวาง กล่าวคือในการสร้างอารมณ์ทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับรัฐบาลอาณานิคม ซุกการโนพยายามเอาเหตุการณ์ทางการเมืองมาอุปมาอุปมันให้สอดคล้องกับเรื่องในเทพนิยายดังกล่าวข้างต้น โดยที่ความรู้สึกนึกคิดของชาวชวาถูกผูกมัดไว้ด้วยบทละคร เรื่องดาหลัง (Dalang) ซึ่งเข้าใจบท

๕๘ W.Howard Wriggins, op.cit., p.91.

บาทของพระราม นางสีดา หนุมาน ฤๅษีปิต่าง พระเจ้า และวีระบุรุษเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นในการปราศรัยบางครั้งชูการโนจะนำเอาการต่อสู้ระหว่างอาณาจักรต่าง ๆ ตามมหัศจรรย์มาเปรียบเทียบกับ การต่อสู้ทางการเมืองของเขา ซึ่งเป็นการต่อสู้ระหว่างอินโดนีเซียกับเนเธอร์แลนด์ กระบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชเปรียบเสมือนวีระบุรุษ ส่วนรัฐบาลอาณานิคมคือพวกฤๅษีปิต่าง สำหรับตัวเขาเองเปรียบเสมือนพระราม และอินโดนีเซียเป็นนางสีดา เมื่อนางสีดาถูกจับโดยฤๅษีปิต่างและสามพี่น้องนางคือพระราม ไต่ตามเอาตัวนางสีดาค้นมาได้ ชาวอินโดนีเซียทุกคนรู้ว่าพระรามประสบชัยชนะ เพราะฉะนั้นเมื่อหนึ่งตระกูลใดภายทอดความรู้สึกนึกคิดเช่นนั้นเป็นประจำ แม้ชาวอินโดนีเซียที่อ่านหนังสือไม่ได้ ก็สามารถเข้าใจมหัศจรรย์หลังเป็นอย่างดี สามารถดึงสติใจคนทุกชั้นของสังคม เรื่องราวต่าง ๆ ในหนังสือจึงกลายเป็นหลักจริยธรรมและผูกพันกับชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก

(ข) เป้าหมายของชาวอินโดนีเซียนั้นไม่มีอะไรที่จะสำคัญไปกว่าการหลุดพ้นจากการกดขี่ข่มเหงโดยรัฐบาลอาณานิคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือชาวชวา เพราะได้รับความเดือดร้อนมากกว่าชาวอินโดนีเซียส่วนอื่น ๆ เนื่องจากตกเป็นอาณานิคมมานาน ชูการโนพยายามที่จะพัฒนาความคิดในเรื่องการกอบกู้เอกราชให้สอดคล้องกับเป้าหมายซึ่งเป็นความต้องการของชาวชวาอีกด้วย

(ค) จุดอ่อนของชาวอินโดนีเซียนั้นมีหลายอย่าง แต่ที่สำคัญคือ กลัวอำนาจ โดยเฉพาะอำนาจของผู้ปกครอง ชูการโนพยายามใช้จุดอ่อนอันนี้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตัวเองขึ้นมาเป็นผู้นำ กล่าวคือความเชื่อของชาวชวาเกี่ยวกับเรื่องอำนาจนั้นได้ถูกถ่ายทอดมาจากรุ่นหลังว่า กษัตริย์ของชวาสืบเชื้อสายมาจาก "อาบิมายู" (Abimayu) ซึ่งเป็นบุตรของ "อาร์จุนา" (Arjuna) ผู้ได้รับอำนาจของพระเจ้า (The Wahyutjakaraningrat) ในช่วงระยะเวลาที่ชูการโนมีอำนาจสูงสุด ต่างก็ขวาลือกันทั่วเกาะชวาและในส่วนต่าง ๆ ว่า เขาได้รับอำนาจของพระเจ้าดังกล่าวข้างต้น และเขาพยายามที่จะทำให้ชาวชวามีความเชื่อในเรื่องนี้ฝังอยู่ในจิตใจ โดยเขาสารภาพกับชาวชวาว่า เขาคิดต่อกับพระเจ้าก่อนที่จะได้บัญญัติหลักบัญญัติและหลักบัญญัติเป็นสิ่งทีพระเจ้าบอกแก่เขา และพยายามที่จะสร้างลักษณะของความเป็นพระเจ้าให้กับตนเองตามความเชื่อในเทพนิยายมหากาพย์ โดยเขากล่าวที่กล่าวว่าเขาสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์แห่งเกอดีร์ (Kediri) และ

กษัตริย์แห่งเกอคีรีเป็นผู้ที่ได้รับอำนาจมาจากพระเจ้า เพราะฉะนั้นคำพูดของกษัตริย์เกอคีรีย่อมเป็นกฎหมาย และความปรารถนาความคิดของกษัตริย์เกอคีรีเป็นคำบัญชาของพระเจ้า ซึ่งมีมนุษย์อยู่ใต้ปกครองจะคัดค้านขัดขวางไม่ปฏิบัติตามไม่ได้ กษัตริย์เกอคีรีไม่เคยทำอะไรผิดพลาด สิ่งทีพระองค์ตรัสออกไปไม่มีอะไรที่ไม่เป็นความจริง อะไรทีพระองค์ทำยอมถูกต้องและเป็นจริงเสมอ พระองค์เป็นกษัตริย์ที่ฉลาดและยุติธรรมจนได้รับพระสมญานามว่า เป็นกษัตริย์ที่ผู้นำพระทัยกว้างขวาง พระองค์ทรงปกครองประเทศประจักษ์พระบิดา ผู้ใดก็ตามที่กล้าคัดค้านพระองค์จะเป็นคนชั่ว เป็นศัตรูของพระองค์ เพราะพระองค์เห็น "กฤษณะ" และเป็น "วิษณุ" เทาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นยอมรับให้เห็นแล้วว่าชุกการโนเข้าใจอยู่ใตปกครองเป็นอย่างดี

๑.๒ การใช้บุคลิกภาพเพื่อสร้างอิทธิพลเหนือชั้นตอนการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

ในทัศนะของ โสวาร์ต ริกกินส์ ได้กล่าวไว้ว่าผู้นำทางการเมืองของเอเชียและอาฟริกาได้พยายามสร้างบุคลิกภาพของเขาให้อยู่เหนือชั้นตอนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศโดยที่ผู้นำเหล่านั้นจะเสริมสร้างฐานะและตำแหน่งของเขาและรวมอำนาจไว้อย่างเพียงพอ เพื่อจะปฏิบัติภารกิจต่อไปให้โดยตลอด ทั้งนี้ด้วยการสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาโดยอาศัยกิเลสแห่งความรู้สึกนึกคิดที่ไดมาจาก การเรียนรู้ทางการเมือง และโดยอาศัยการแสดงปฏิกริยาตอบโต้การกระทำของลัทธิอาณานิคมในลักษณะที่พลังเคลื่อนไหวอย่างมีระเบียบคงทนและต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นหัวใจของประชาชนและผู้ติดตามของเขา ผู้นำที่เป็นแบบอย่างของการใช้บุคลิกภาพทางการเมืองในลักษณะดังกล่าวข้างต้นก็คือ ชุกการโน

การพัฒนาบุคลิกภาพให้อยู่เหนือชั้นตอนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยอาศัยศิลปะแห่งความนึกคิดที่ได้มาจากการเรียนรู้ในทางการเมืองยังผลให้ชุกการโนกลายมาเป็นศูนย์กลางแห่งวิถีชีวิตการเมืองของอินโดนีเซีย ทั้งนี้ เพราะ

๑.๒.๑ ภายหลังจากที่ได้รับเอกราชจากเนเธอร์แลนด์ใน ค.ศ. ๑๙๔๕ แล้ว ปรากฏว่าอินโดนีเซียนอกจากจะไม่มีสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็งช่วยแก้ไขปัญหาค่าง ๆ แล้ว การพัฒนาเศรษฐกิจยังประสบกับความหายนะอีกด้วย ชุกการโนยอมรับว่า "การประกาศเอกราชนั้นง่ายมาก การวางรัฐธรรมนูญก็ไม่ยุ่งยาก การเลือกตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีก็ยังเป็นงานที่ง่าย

๘๖ Ibid., p.181.

๘๗ W.Howard Wriggins, op.cit., p.94.

กว่า แต่การจ้ดองค้การและจ้ดการบริหารยากพอ ๆ ก้นการแสวงหาการรับรองความเป็นเอกราช
จากนานาประเทศ" ^{๕๔} นอกจากปัญหาเรื่องการจ้ดองค้การแล้ว ปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับการบริหารก็
ตามมา คือเงินงบประมาณราชการโนวางแผนในหน้าทุกคนหาเงินรวมทั้งตัวเขาเองโดยการลักลอบหนี
ภาษี ทุกคนคาของเดือนเพื่อสาธารณรัฐที่เกกใหม่ โดยทำการค้าของหนีภาษีระหว่างกรุงเพทฯ สิงค-
โปร๋ ฮองกง และมนิลา

๑.๒.๒ ชุการโนพยายามสร้างอิทธิพลลงไปในใจกลางของประเทศ คือเกาะชวา
อิทธิพลของเขามีมากเหนือหน้าคนอื่น ๆ ซึ่งไม่สามารถที่จะก้าวขึ้นมาให้ทัดเทียมเขาได้ แมวจะมี
ชาวอินโดนีเซียส่วนมากที่ไม่พอใจเขาหรือเกิดความรู้สึกแค้นเคืองในบางส่วนของประเทศ แต่
ชุการโนก็สามารถเอาชนะคนใดมากพอที่จะตั้งมาเป็นพวกของเขา ความสำเร็จจ้ดงกล่าวเกิดขึ้นจาก
การไชยยุทธวิธืทางบุคลิกภาพทั้งสิ้น ซึ่งทำให้เขากลายเป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจอีก ๑๐ กว่าปี

๑.๒.๓ อิทธิพลของชุการโนที่ฝังลงไปในส่วนลึกของหัวใจของคนในชาติที่สำคัญอีก
ประการหนึ่งก็คือ เขาได้กลายมาเป็นแบบอย่างของกระบวนการกอบกู้เอกราชของชาติอินโดนีเซียที่
แท้จริงซึ่งหมายถึง "เจตนารมณ์ ๑๙๔๕" ^{๖๐} (the Spirit of 1945) กล่าวคือภายหลังที่ได้
ประกาศเอกราชแล้ว การต่อต้านการบุกรุกของฝ่ายรัฐบาลทหารของญี่ปุ่น ฝ่ายสัมพันธมิตร และ
เนเธอร์แลนด์ก็เป็นภาระหน้าที่ของอดีตฯ แต่เขาเองเป็นค้วกระตุกและแรงเร้าทหารและชาวอินโด
นีเซียให้รวมตัวกันเข้าเป็นกระบวนการตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในการก่กนรบเพื่อให้ได้มาซึ่งเอ
กราช ตลอดจนรูปแบบและทิศทางของอินโดนีเซียยุคใหม่

๑.๒.๔ ชุการโนมีความสามารถในการโนมน้าวให้ชาวอินโดนีเซียเชื่อว่าเขาเข้าใจ
ความตองการ ความหวาดกลัว และความไม่สงบของประชาชน และสามารถที่จะทำให้ประชาชนนับ
จำนวนพัน ๆ เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันได้ นอกจากจะมีอิทธิพลเหนือความรู้สึกนึกคิดของ
ประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ชุการโนยังสามารถที่จะเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนเฉพาะกลุ่ม
อีกด้วย โดยเฉพาะพวกที่ม้ออำนาจรัฐอยู่ในกำมือคือทหาร เมื่อฝูงชนซึ่งนำโดยทหารที่อาวุธได้ครอบง
ให้เขาขยับสภาและปกครองประเทศควยการสนับสนุนของทหาร ชุการโนจะออกมาปรากฏตัวขอหน้า

^{๕๔} Howard Palfrey Jones, op.cit., p.100.

^{๕๕} Gunung Agung (H.K.), (ed.), op.cit., p.235.

^{๖๐} W.Howard Wriggins, op.cit., p.95.

ฝูงชน และทำความเข้าใจกับฝูงชนเหล่านั้นว่า เขาเข้าใจความปรารถนาของประชาชนดี แต่ไม่สามารถที่จะเป็นจอมเผด็จการได้ หลังจากนั้นก็จะพุดจากกับพวกทหาร เป็นการส่วนตัว เป็นเวลาประมาณครึ่งโมงครึ่ง แล้วพวกทหารจะจากไปควมνάคา และขอร้องให้ชุกการโนยกโทยให้แกเขาด้วย^{b๑}

๑.๒.๕ การสร้างอิทธิพลที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการใช้บุคลิกภาพของชุกการโนคือความสามารถแห่งการเจรจาต่อรอง เพราะเขาได้ประสบความสำเร็จมาจากความเชื่อในเรื่องอำนาจของชาวชวาที่ว่าผู้ปกครองคือพระเจ้า อำนาจที่ผู้ปกครองใช้คืออำนาจของพระเจ้า ซึ่งผู้รักษากิจการจึงกล่าวมีความสามารถที่จะบงการให้ประชาชนและเหตุการณ์ต่าง ๆ ยุติได้ ความคิดนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของชุกการโนที่สำคัญคือ (๑) เขาเชื่อว่าสามารถทำการเจรจาต่อรองในเรื่องต่าง ๆ ได้ (๒) สามารถแก้ไขข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้ และ (๓) สามารถเข้ากับฝ่ายที่เป็นศัตรูได้ ในที่สุดการเจรจาต่อรองเป็นการส่วนตัวจะออกมาในรูปของการโต้แย้งอย่างอ่อนโยน เพราะเขาเข้าใจความอิจฉารินยา ความไม่ฝืน ความทะเยอทะยานและจุดอ่อนของแต่ละคนที่เขาต้องเผชิญ ชุกการโนมักจะไรเล่ห์เหลี่ยมมีไหวพริบหน้าแตกแยกกัน และต่อต้านซึ่งกันและกัน เมื่อผู้นำเหล่านั้นถูกกำจัดออกไปหรือถอนแอลง เขาก็จะเป็นผู้นำใหม่ทั้งปวงและพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซียเป็นอริต่อกัน^{b๓}

๑.๒.๖ ชุกการโนพยายามสร้างอิทธิพลของเขาเยี่ยงกษัตริย์โบราณของเกาะชวาและสุมาตราโดยการกระทำนานาประการ เช่นในการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ มักจะพกกริช (kris) ซึ่งถือว่าเป็นอาวุธที่สร้างความชอบธรรมให้แก่ผู้ปกครอง และจะช่วยไทรอดพ้นจากการลอบทำร้ายอีกด้วย ก่อนเดินทางไปที่ใด ชุกการโนจะปรึกษารัฐมนตรีหรือโหร เพื่อขอคำแนะนำในเรื่องฤกษ์ยามก่อนออกเดินทาง ความเชื่อในเรื่องนี้ยังผลต่อการเพิ่มพูนอิทธิพลของชุกการโนเป็นอย่างมาก เพราะไปสัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ชุกการโน และทำให้เขาปลอดภัยจากอันตรายอย่างปฏิหาริย์ทุกครั้ง จนเป็นที่เชื่อกันของประชาชนว่าเป็นผู้วิเศษ มีเหตุการณ์หลายครั้งที่

^{b๑}
Ibid., p.96.

^{b๒}
Howard Palfrey Jones, op.cit., p.62.

^{b๓}
W.Howard Wriggins, op.cit., p.96.

^{b๔}
Mochtar Lubis, "The Role of Mythomysticism in Indonesian Politics" Asia : Spotlight on Singapore, A Journal Published by the Asia Society (New York: 31 Autumn, 1973), pp.33 - 34.

ฝ่ายศัตรูพยายามจะลอบสังหารชุกการโน คือ

(๑) กรณีที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๕๗ มีการจัดงาน "วันพฤศจิกายน" ขณะที่ชุกการโนเข้าไปในอาคารแห่งหนึ่งในท้องที่อำเภอจิกินี (Tjikiní) ในกรุงจาการ์ตา ซึ่งลูก ๆ ของเขากำลังร่วมพิธีในงานที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นมา ปรากฏว่ามีชายหนุ่ม ๒ คนได้ลอบเขามาหมายสังหารชุกการโนด้วยระเบิดมือซึ่งปาไปที่กลุ่มฝูงชนที่ล้อมชุกการโนอยู่ ชุกการโนปลอดภัยในขณะที่ประชาชนได้รับบาดเจ็บ นับเป็นครั้งแรกที่เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นแก่ชุกการโนและมีเหตุการณ์ทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับชุกการโนอีก ๓ ครั้ง ^{b๕} ทุกครั้งชุกการโนปลอดภัย

(๒) ในวันที่ ๕ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๐ ทหารอากาศที่ให้ความอารักขาอยู่ที่ท่าเนียบประธานาธิบดีแสดงอาการบาดลึงจะสังหารประธานาธิบดีแต่ก็ปลอดภัย

(๓) ในวันที่ ๗ มกราคม ค.ศ. ๑๙๖๒ สมาชิกจากองค์การตัวแทนของชาวฮอลันดาในเกาะนิวกินีตะวันตกได้ใช้ระเบิดมือปาใส่รถยนต์ของประธานาธิบดี เหตุเกิดที่เกาะมากัสซาร์ (Makassar)

(๔) ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๒ สมาชิกกลุ่มตารูลิสลามลอบยิงหมายสังหารประธานาธิบดีในขณะที่เขาร่วมในพิธีทางศาสนาในสมัยของท่าเนียบประธานาธิบดี แต่ชุกการโนปลอดภัยอีก

๑.๒.๗ ในการเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ จะมีคณะผู้ติดตามที่เอิกเกริกและหรูหรา เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขามีภารกิจที่จะต้องปฏิบัติมากมาย และไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย มีพลังมาก ความมั่งคั่ง ขรรพคณา จะตรวจเยี่ยมสถานพิราชการ โรงเรียน สถานพยาบาล หน่วยกำลังทหาร และ เขาร่วมในงานพิธีต่าง ๆ ของท้องถิ่น วางศิลาฤกษ์ และ เสนอว่าจนกระทั่งยามวิกาล ยังผลให้ประชาชนยอมรับในความแข็งแกร่งเยี่ยงชายชาติของเขามาก

๑.๒.๘ ในการพบปะกับประชาชนชุกการโนพยายามทำตัวเป็นบิดาของชาวอินโดนีเซียไม่ว่าการทักทายปราศรัยหรือการแสดงท่าทางต่าง ๆ

การให้ข้อมูลวิธีทางบุคลิกภาพดังกล่าวแล้วย่อมก่อให้เกิดความมั่นใจและตอบสนองความใคร่รู้ใคร่เห็นที่ประชาชนจะพึงมีต่อเขาในทบทวนและทบทวนระดับชั้นในสังคม ทำให้ชาวอินโดนีเซียมีจุดรวมแห่งเดียวกันเป็นครั้งแรก ซึ่งก่อให้เกิดการร่วมมือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวเกิดขึ้น และมีอิทธิพลเหนือ

b๕

Howard Palfrey Jones, op.cit., p.48.

b๖

Willard A.Hanna, op.cit., pp.77 - 78.

ความแตกแยกอันเนื่องมาจากความแตกต่างในสังคม ความชอบธรรมทางการเมืองมารวมอยู่ที่
ชุกการโน กล่าวคือเมื่อระบบและระเบียบต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นโดยรัฐบาลอาณานิคมได้ถูกยกเลิก
และการจัดลำดับขั้นของอุปกรณ์ในสังคมตามแบบประเพณีดั้งเดิมที่เคยกำหนดบทบาทและฐานะของ
แต่ละชั้นตอนไว้มองสลายตัวไป ภายใต้อิทธิพลกดดันทางการเมือง การยึดครองของญี่ปุ่นและความวุ่น
วายที่สับสนเนื่องกันมา ผู้ที่สามารถพลิกสิ่งต่าง ๆ และเป็นที่ยอมรับของประชาชนว่าถูกต้องก็คือ
ชุกการโน

๑.๒.๘ เมื่อมีเหตุการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น โดยเฉพาะในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ
แห่งวิถีชีวิตการเมืองของอินโดนีเซีย ซึ่งจะนำความเคียดแค้นมาสู่ประเทศและประชาชนในขณะที่ยัง
น่าก่นอื่น ๆ มีความลังเลใจที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ แต่สำหรับชุกการโนแล้วจะแก้ไขอย่างไรหรือ
เขาจะลงมือปฏิบัติทันที และกล่าวอย่างมั่นใจว่าจะอะไรคือสิ่งที่เขาจะทำต่อไป เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นและ
เป็นที่สงสัยแก่ประชาชน เขาจะปรากฏตัวออกมาพร้อมคำทอมนและเมื่อประชาชนได้ฟังคำแนะนำ
ของเขาแล้ว จะพยายามทำตาม แมว่าในบางครั้งอาจจะไม่เข้าใจเลยว่าชุกการโนได้เสนอแนะอะไร
ไว้อย่างไร ^{๒๗}

๑.๒.๑๐ การสร้างอิทธิพลที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของชุกการโนก็คือ เขาเป็นผู้ที่มั่งคั่ง
ขลัง มีเสน่ห์ขี้ใจ และสามารถครองใจผู้ฟังในการพูดของเขาแต่ละครั้ง คำพูดของเขาที่สร้างขึ้น
มาจากคำขวัญทางการเมืองจะเพิ่มเปี่ยมไปด้วยสิ่งที่มีความหมายเหมาะสมกับความจำเป็นตาม
โอกาส

แม้ว่าเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ จะมีความไม่พึงพอใจอันเกิดจากข้าราชการและประชาชนนัก
แต่ความไม่พอใจจะไม่แสดงออกอย่างเปิดเผยตรงหน้าชุกการโนยังมีอิทธิพลในทางการเมือง
ตามทักทายมาแล้วข้างบนยอมแสดงให้เห็นแล้วว่าการใช้ยุทธวิธีทางบุคลิกภาพเป็นวิธีการอันหนึ่งใน
การรวมอำนาจทางการเมือง ยุทธวิธีดังกล่าวต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งคุณลักษณะพิเศษของผู้นำและ
ความสามารถ ซึ่งชุกการโนได้แสดงออกมาให้เห็นว่าเขาเป็นบุคคลที่มีความชาญฉลาดเหนือบุคคลอื่น ๆ
อันเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าวิตรวากับอสูรในหมคน เขาจะมีคำทอมนพร้อมด้วยตลอดเวลาสำหรับปัญหา
เขาพยายามให้เห็นว่าเขาเข้าใจความต้องการของทุก ๆ คน เขาทราบดีว่าประชาชนควรจะต้อง
การอะไรบางอย่าง เขาพยายามรวบรวมพลังความเข้มแข็งและก่อกองความกล้าหรือคุณธรรม และความ

๒๗

W.Howard Wriggins, op.cit., p.97.

ชอบธรรมทั้งหลายทั้งปวงไว้ที่ตัวเขาแต่เพียงผู้เดียว พยายามจะประพฤติกินให้เป็นศูนย์กลางของวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่หลากหลายในสังคม สิ่งเหล่านี้และคุณลักษณะอื่น ๆ อีกบางประการได้สร้างความชอบธรรมให้แกชุกรโนในการใช้อำนาจปกครองประเทศ และทำให้การปฏิบัติงานของรัฐบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน หากปราศจากบุคลิกลักษณะของผู้นำที่เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่างภายในชาติแล้ว ชาติที่เกิดขึ้นใหม่จะมีโอกาสส่อทรุดเป็นระยะเวลาอันยาวนานโดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่พ่ายทางการเมืองกำลังจัด แต่ชุกรโนก็ได้ประสบความสำเร็จในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง

ในที่ซึ่งชุกรโนจึงอยู่ในฐานะที่เป็นเสมือนสถาบันหลักของประเทศและเป็นจักรกลในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ในทางการเมือง เป็นตัวประสานการเรียกร้องที่กำลังขัดแย้งโดยการต่อรองและปรับสถานการณ์ทางการเมืองให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ไม่ว่าจะการกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และวิธีการที่จะให้บรรลุเป้าหมายต่างก็มาร่วมอยู่ที่ผู้นำทั้งสิ้น

๒. การใช้บุคลิกภาพเพื่อสร้างอิทธิพลเหนืออำนาจรัฐ

เนื่องจากชุกรโนนั้นได้สร้างอิทธิพลเหนือความรู้สึกนึกคิดของประชาชน โดยการแสดงออก (expressive) นั้นหมายความว่าชุกรโนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวเขากับประชาชนไว้ด้วยอารมณ์ ลักษณะของผู้นำที่พบบทบาททางการเมืองโดยการแสดงออก (expressive mode of leadership) ซึ่งผูกพันอยู่กับประชาชนด้วยอารมณ์ (emotional ties) จะคลาญความสำคัญลงไป และประชาชนจะเมินเฉยหรือภาวะการณ์แห่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้นับตามจะเฉื่อยชาเย็นชืดในยุคที่ประเทศมีความสงบเรียบร้อย (stability) แต่พอประเทศต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ซับซ้อนอันตรายต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติและประชาชนในลักษณะที่เป็นเหตุการณ์ที่ยืดเยื้อ (protracted crises) จะทำให้ผู้นำกลับมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งยวดต่อความมั่นคงของชาติ

^{b๘} Ibid., pp.98 - 99.

^{b๙} James V. Downton, Jr., op.cit., p.41.

ตามทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นย่อมทำให้เห็นได้ว่า ชุมการโนพยายามที่จะทำให้การเมืองของ
อินโดนีเซียเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา และความเคลื่อนไหวทางการเมืองนั้นเป็นไปในลักษณะที่รุนแรง
แรงประดุจทะเลที่กำลังเดือดพล่านหรือท้องฟ้าที่กำลังคำรามไม่ต้องการให้เหตุการณ์ทางการเมือง
ภายในประเทศสงบ เพราะจะทำให้ชนบทมีความสำคัญลงไป จึงต้องเรียกร้องให้มีการปฏิวัติอย่าง
ไม่หยุดยั้งภายหลังจากที่ได้รับเอกราชแล้ว แมวว่าจะได้ดำเนินการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยใน
ระบบรัฐสภาที่จริง แต่ชุมการโนก็ยังเพียรพยายามที่จะรักษาความแรงแห่งการปฏิวัติให้คงอยู่ต่อไป
โดยที่จะพยายามกำหนดเป้าหมายในการปฏิวัติของอินโดนีเซียขึ้นมาอีก เป้าหมายดังกล่าวได้รับการ
พัฒนามาจากหลักปรัชญา คือการสร้างสังคมใหม่และเป็นสังคมที่ยุติธรรม ว่างและสมบูรณ์ การที่
จะให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้คงทำได้โดยการปฏิวัติ

ชุมการโนพยายามที่จะทำให้ประชาชนมองเห็นความสำคัญของการปฏิวัติ และให้การปฏิวัติ
เป็นยาเสพติดในวิถีทางแห่งชีวิตของชาวอินโดนีเซีย โดยกล่าวว่า "ข้าพเจ้ามีความกล้าหาญพอที่
จะกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาชนที่มีวิญญูญาณแห่งการปฏิวัติสิงอยู่และมีความรู้สึกว่าการ
ปฏิวัติเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตเราเริง สนุกสนาน ข้าพเจ้าให้ความสนใจต่อการปฏิวัติ ข้าพเจ้าอุณหงใน
เส้นแห่งการปฏิวัติ ข้าพเจ้าบากดิ่งในการปฏิวัติ ข้าพเจ้าถูกผูกมัดไว้ด้วยวิญญูญาณของการปฏิวัติ
และข้าพเจ้าหลงใหลในการปฏิวัติ ยังมีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของ
การปฏิวัติในประเด็นที่ว่าครั้งหนึ่งเราเคยเริ่มการปฏิวัติ ทำการปฏิวัติให้เกิดขึ้น เราต้องปฏิวัติต่อ
ไป จนกระทั่งออกมาถึงหลายครั้งได้รับผลสำเร็จ เมื่อเราทำได้เช่นนั้นก็เท่ากับว่าเราได้สร้างกฎแห่ง
การปฏิวัติที่แท้จริง ต้องทำการปฏิวัติตลอดไป การปฏิวัติกำลังอยู่ในระหว่างการเดินทาง เราอย่า
พยายามขัดขวางการปฏิวัติหรือลดความแรงแห่งการปฏิวัติให้ลดต่ำลง เมื่อเราต้องการปฏิวัติ เรา
ต้องทำให้วิญญูญาณแห่งการปฏิวัติลุกโผลงอยู่เสมอ การทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสำเร็จได้คงทำได้โดยการ
ปฏิวัติ สิ่งต่าง ๆ จะไม่สำเร็จโดยวิธีที่เรีบกว่า "ชาตเนนสน" เพราะวิธีการเช่นนั้นใช้
ไม่ได้ เราต้องทำการปฏิวัติ โลกในปัจจุบันอยู่ในระหว่างการปฏิวัติ โลกในปัจจุบันต้องรับภาระ
ในเรื่องการปฏิวัติ ๓ ใน ๔ ของมวลมนุษยชนของโลกกำลังตกอยู่ที่อิทธิพลของวิญญูญาณแห่งการปฏิวัติ

ไม่เคยมีในยุคใดของมนุษย์ในประวัติศาสตร์ที่จะต้องมีการปฏิวัติเหมือนปัจจุบันนี้ มวลมนุษย์กำลังทำการปฏิวัติในทุกมุมโลก รอบตัวเรามีแต่การปฏิวัติ เหตุการณ์มันมีบังคับไม่เปิดโอกาสให้เราแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ โดยวิธีการที่เรียกว่า "ขาดแคลน" มันไม่เปิดโอกาสให้เราถอยไปอย่างสัตว์เลื้อยคลาน เราต้องปฏิวัติ ถ้าเราไม่ทำการปฏิวัติ เราจะถูกผลักให้กระเด็นออกไปจากหวงจักรวาลแห่งการปฏิวัติ เราต้องปฏิวัติเพื่อมีชีวิตอยู่รอดในโลกใหม่ และโลกที่วุ่นวายนั่นคือโลกที่เป็นอิสระ ปราศจากลัทธิอาณานิคม ปราศจากการเอารัดเอาเปรียบ ปราศจากการกดขี่ข่มเหง ปราศจากการกระทำในรูปแบบต่าง ๆ อันเกิดจากการกระทำของพวกมหาอำนาจ การแก้ไขปัญหาของประเทศต้องทำโดยการปฏิวัติ โดยการทำให้วิญญูชนแห่งการปฏิวัติเกิดขึ้น เปลวเพลิงแห่งการปฏิวัติจะไม่ถูกทำให้ดับลงแม้แต่เพียงชั่วคราหรือชั่วครุยาม เราจะต้องทำการปฏิวัติต่อไป" ตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วยอมแสดงให้เห็นแล้วว่าชนุการโนไม่ต้องการให้ความเคลื่อนไหวทางการเมืองภายในประเทศและของโลกสงบลง โดยแสดงปฏิกริยาตอบโต้การกระทำของลัทธิอาณานิคม และต้องทำลายลัทธิดังกล่าวโดยการปฏิวัติ เพราะถ้าเหตุการณ์ทางการเมืองของอินโดนีเซียสงบลงเมื่อใด ประชาชนจะเกิดความรู้สึกว่ามีชนุการโนอินโดนีเซียที่อยู่รอด เขาจึงพยายามรักษาอิทธิพลเพื่ออยู่ในตำแหน่งประธานาธิบดี โดยการสร้างสถานการณ์ยึกเย้อตลอดมา สำหรับชนุการโนสิ่งที่สำคัญคือทำอะไรให้บ้านเมืองลุกเป็นไฟ แล้วเขาจะเดินทางไปต่างประเทศเพื่อให้ความตึงเครียดอ่อนตัวลง

ฉะนั้น นับตั้งแต่ได้รับเอกราชมาแล้ว การปฏิวัติเพื่อต่อต้านลัทธิอาณานิคม ลัทธิทุนนิยมและลัทธิจักรวรรดินิยมแทนที่จะกลับลดน้อยลงกลับทวีความรุนแรงและขยายเขตออกไปอย่างกว้างขวาง ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ ซึ่งเป็นการสร้างแนวทางแห่งการยึกเย้อของชนุการโนอย่างเด่นชัด เช่น การยึกเย้อปัญหาการปลดแอกเกาะนิวกินีตะวันตกมาเป็นขออ้างในการสร้างสถานการณ์ยึกเย้อและเรียกร้องให้มีการปฏิวัติ ซึ่งยังผลักดันให้กระทบกระทั่งกันกระแสนแห่งวิชีวิตการ เมืองของอินโดนีเซียและของโลกติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๓ ปี

เมื่อประชาชนเห็นว่าอินโดนีเซียจะต้องทำการปฏิวัติต่อไป
 ของลัทธิอาณานิคม   ลัทธิทุนนิยม   และจักรวรรดินิยม
 จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการสร้างสังคมใหม่

เพื่อทำลายล้างอิทธิพล
 มิฉะนั้นแล้วอินโดนีเซียก็
 ซึ่งเป็นสังคมที่ยุติธรรม

๗๑
 Willard A. Hanna, op.cit., pp.82 - 83.

บังคับและควบคุมสมบูรณ์ การปฏิวัติจะสำเร็จได้คงให้บุคลากรโนเป็นผู้ว่าและประชาชนเป็นผู้สนับสนุน แต่การที่จะให้บุคลากรโนเป็นผู้ว่า ก็ต้องมีอำนาจเด็ดขาดด้วยเหตุนี้เองบุคลากรโนจึงพยายามที่จะเข้าไปสร้างอิทธิพลเหนืออำนาจรัฐ เพราะเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การที่ผู้นำทางการเมืองเมืองจะรักษาอำนาจทางการเมืองไว้ได้ขึ้นอยู่กับอำนาจเป็นพื้นฐานรองรับ และผู้นำทางการเมืองต้องสร้างอิทธิพลเหนือศูนย์รวมแห่งอำนาจนั้น ๆ เพราะในบางครั้งแม้ว่าศูนย์รวมแห่งอำนาจจะให้การสนับสนุนการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองก็จริง แต่เพื่อให้ผู้นำทางการเมืองสามารถนำเอาอำนาจที่วางนี้มาใช้ในการสนับสนุนการปฏิวัติตามนโยบาย ผู้นำจำเป็นจะต้องควบคุมศูนย์รวมแห่งอำนาจไว้ตลอดเวลา อำนาจรัฐที่สำคัญมี ๒ อย่าง คือ (๑) อำนาจในทางบังคับมีอำนาจ (Coercive Power) คืออำนาจที่ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการกิจการของประเทศ ปกป้องประเทศ และรักษาความสงบภายใน เช่น กองทัพ ทหารอาสาสมัครเพื่อระงับการจลาจล ตำรวจและข้าราชการพลเรือน (๒) อำนาจที่เกิดขึ้นจากการยอมรับ และความเห็นของท้องถิ่นของประชาชน (Consensual power) ซึ่งก่อให้เกิดความชอบธรรมในการปกครอง อำนาจทั้ง ๒ อย่างก็กล่าวแล้วข้างต้นรวมเรียกว่าอำนาจรัฐ ผู้นำทางการเมืองจะรักษาอำนาจทางการเมืองไว้ได้สำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับอำนาจรัฐอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้ง ๒ อย่างเป็นฐานรองรับ^{๑๒} ศูนย์รวมแห่งอำนาจรัฐมีหลายอย่าง แต่ที่สำคัญและบุคลากรโนพยายามสร้างอิทธิพลเหนือ คือ (๑) สถาบันรัฐธรรมนูญ (๒) สถาบันประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี (๓) สถาบันฝ่ายนิติบัญญัติ (๔) สถาบันฝ่ายบริหาร (๕) สถาบันฝ่ายตุลาการ (๖) สถาบันทหาร และ (๗) พรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซีย

๒.๑ บุคลากรโนกับสถาบันรัฐธรรมนูญ เนื่องจากสถาบันรัฐธรรมนูญเป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจรัฐที่สำคัญที่สุด บุคลากรโนจึงพยายามใช้อำนาจและอิทธิพลเหนือสถาบันดังกล่าวโดยการมีไว้และใช้อำนาจรัฐในฐานะประธานาธิบดี รัฐธรรมนูญฉบับปฐมฤกษ์ของอินโดนีเซียที่ถูกบังคับใช้ใน ค.ศ.

^{๑๒} Norman H. Keehn, "Building Authority : A Return to Fundamentals" World Politics, A Quarterly Journal of International Relations Volume XXVI October 1973 - July 1974, pp.331 - 341.

๑๘๘๕ แม้ว่าป็นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว แต่เป็นต้นแบบรวมแห่งอำนาจรัฐของอินโดนีเซียในระยะ
 เริ่มแรกที่มีการประกาศเอกราช โดยที่ประธานาธิบดีเป็นผู้ใช้อำนาจตามแบบวิถีแห่งรัฐธรรมนูญในการ
 การบริหารประเทศได้อย่างกว้างขวางที่สุด ซึ่งเป็นเหตุการณ์ธรรมดาที่จะต้องเกิดชนดาเรายอมรับ
 ความจริงอย่างหนึ่งว่ารัฐธรรมนูญ เป็นสิ่งใหม่ที่ยังสร้างขึ้นมา เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญทุกฉบับจะ
 สะท้อนให้เห็นสภาพการเมืองในสมัยที่รัฐธรรมนูญนั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น เพราะรัฐ
 ธรรมนูญแต่ละฉบับจะช่วยอธิบายการเมืองของประเทศนั้น ๆ และแบบวิถีแห่งรัฐธรรมนูญจะสื่อให้
 เห็นจิตวิญญาณ (the spirit) แห่งยุคที่รัฐธรรมนูญนั้นถูกสร้างขึ้นมา ๗๓

รัฐธรรมนูญฉบับปฐมฤกษ์และฉบับถัด ๆ มาของอินโดนีเซียก็เช่นเดียวกัน ถูกสร้างขึ้นมา
 ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง จากระบบการเมืองที่ตกอยู่ในอิทธิพลของ
 อิทธิพลอาณานิคมเป็นเวลากว่า ๓๕๐ ปี มาเป็นระบบการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยภายใต้การนำ
 ของซูการ์โน อำนาจทุกอย่างตามมทวิ ๒๒ แห่งรัฐธรรมนูญตกอยู่ในกำมือของประธานาธิบดีใน
 ระยะเวลาที่ไ้รัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๕ โดยมีการเจรจาต่อรองในเนเธอร์แลนด์กับสมเด็จพระราชาธิบดี
 อินโดนีเซียในที่สุดการมอบเอกราชได้ทำกันใน ค.ศ. ๑๙๔๘ ภายใต้เงื่อนไขที่สำคัญคือ ให้กำหนด
 รูปทรงรัฐอินโดนีเซียเป็นสหพันธรัฐ อินโดนีเซียจึงถูกเปลี่ยนมาก เป็นสหพันธรัฐชั่วคราวหนึ่ง ในที่สุด
 ภายใต้อิทธิพลของซูการ์โนผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ทางประการ จึงได้
 ละเมิดข้อตกลงดังกล่าวโดยมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่ใน ค.ศ. ๑๙๕๐ จัดการปกครองแบบสาธารณ
 รัฐ ซึ่งกำหนดครุฑของรัฐเป็นรัฐเดี่ยวโดยรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลางมากที่สุด และในขณะเดียวกันให้
 อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายนิติบัญญัติ แต่อำนาจส่วน
 ใหญ่ยังเป็นของประธานาธิบดี แม้ว่าจะเป็น การปกครองระบบรัฐสภา แบบวิถีแห่งรัฐธรรมนูญ
 ค.ศ. ๑๙๕๐ ยังคงให้อำนาจแก่ประมุขของรัฐมากเช่นเดิม เพราะนอกจากซูการ์โนจะเป็นประมุข
 แห่งรัฐที่ไม่ต้องรับผิดชอบต่อบุคคลหรือสถาบันใดแล้ว ยังดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ด้วย

๗๓
 Harold J. Laski, A Grammar of Politics (London: George
 Allen and Unwin Ltd., 1967), p.304.

ทหารทั้งสามเหล่าทัพ และกำลังตำรวจอีกส่วนหนึ่งควย ควบคุมกิจการต่างประเทศ มีอำนาจในการ
 ยุบสภา ยับยั้งกฎหมาย และใช้อำนาจนิติบัญญัติในภาวะฉุกเฉิน ชูการโนสามารถอยู่ในตำแหน่ง
 ประธานาธิบดีได้โดยไม่มีอำนาจของสถาบันใด ๆ ที่ใดกำหนดไว้อย่างแจ่มชัดที่จะพิจารณาถอดถอน
 หรือโยกย้ายเขาให้ออกไปจากตำแหน่งประมุขแห่งอินโดนีเซียได้ แม้ว่าบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 ค.ศ. ๑๙๕๐ จะให้อำนาจแก่ชกการ โนมากสักเพียงใดก็ตาม เมื่อมีปัญหาในเรื่องการใช้อำนาจตาม
 บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น เขาจะพยายามตีความในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเขาข้างตัวเอง
 ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้ได้อยู่ในตำแหน่งประมุขต่อไป ถ้าการตีความตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 ไม่ประสบความสำเร็จหรือไม่เป็นที่พอใจ เขาจะอาจเอาการ เป็นผู้นำในการปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ และ
 ทำให้อินโดนีเซียได้รับเอกราชมาเป็นเครื่องล่อใจเพื่อให้ประชาชนเห็นว่า เป็นความจำเป็นที่จะ
 ต้องให้เขาอยู่ในตำแหน่งประมุขและใช้อำนาจตามที่เขาคองการต่อไป

ในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ก็คือ การเสนอแนวความคิดต่าง ๆ ก็คือ ไม่ว่าจะนโยบาย
 ภายในประเทศหรือภายนอกประเทศ หรือความคิดที่อาจจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยส่วนรวม
 แต่ถาเขาตั้งใจจะให้ความคิดของเขาเป็นไปได้ เขามักจะทำในลักษณะที่ขอความเห็นชอบจาก
 ประชาชนโดยการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง เขากับประชาชนโดยอาศัยวิธีการ จูงใจและปลุกระดม
 มวลชนใหม่มวลชนมีความคิดเห็นตามความคิดของเขา เพราะเขามีความสามารถสร้างความผูกพัน
 ทางจิตใจระหว่างผู้นำกับผูตาม ในที่สุดก็จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนภายหลังที่ไคฟัง เขา
 ปราศรัยหรือแสดงสุนทรพจน์ที่เขาทำกับประชาชนเป็นนิจสินในโอกาสต่าง ๆ ในฐานะประมุขแห่งรัฐ
 ซึ่งมีพลั้งมวลชนชาววาหนูนอยู่ และเป็นพลังที่ถูกผูกมัดเข้าไว้ด้วยกันจนทำให้พลั้งกลายเป็นระบบ
 คือเป็นชาติอินโดนีเซีย และสร้างอิทธิพลเหนือระบบ เพื่อให้ระบบมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจ
 ต่าง ๆ โดยตนเอง เป็นผู้บงการอยู่เบื้องหลังในฐานะ เป็นศูนย์กลางที่ดำรงตนอยู่ในลักษณะของเจ้า
 ชายผู้รักความยุติธรรม และจุดดิงมาโปรคส์ควโนโลก และมีอำนาจเหนือสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะสถาบัน
 ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ หรือสถาบันอื่นใดที่เป็นศูนย์รวมแห่งพลังภายในประเทศ

เพราะฉะนั้นในการดำเนินนโยบายใด ๆ แทนที่จะให้สถาบันต่าง ๆ ที่เป็นผู้นำที่
 หรือมีอำนาจทางการ เมืองพิจารณาสนับสนุนการกระทำของเขา ชูการโนกลับไม่แยแส
 ต่อการกระทำของสถาบันต่าง ๆ ว่าจะสนับสนุนหรือไม่ หรือสถาบันต่าง ๆ ไม่
 มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น นอกจากต้องให้การสนับสนุนตลอดเวลา เพราะถือว่า

เขาเป็นบุคคลของประชาชน เขาจะแสดงออกมาในทุกฝ่ายเห็นว่าตัวเขาเองเป็นศูนย์กลางแห่ง
 ทางการเมืองที่แท้จริงที่สุดในอินโดนีเซีย และมีอิทธิพลเหนือทั้งทางการเมืองในส่วนอื่น ๆ ของประ
 เทศ ไม่มีสิ่งทางการเมืองส่วนใดที่จะกล้าเสี่ยงเผชิญหน้าหรือท้าทายในลักษณะเป็นฝ่ายตรงกันข้าม
 ของซูการ์โนอย่างแจ่มชัด ตามที่บทความของชาวตะวันตกชี้ให้เห็นแล้วว่า รัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๐
 ให้อำนาจแก่ซูการ์โนมาก แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ซูการ์โนก็ยังไม่พอใจที่จะให้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว
 เป็นหลักในการปกครองประเทศ เขาพยายามทุกวิถีทางที่จะเอา รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๑๙๕๕ มาใช้ฉีก
 ความคิดในเรื่องนี้เริ่มขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๕๖ และโคตอสุเรกขมาจาประสบความสำเร็จในวันที่ ๕
 กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๘ โดยเขาใช้อำนาจของประธานาธิบดีในยามภาวะฉุกเฉินออกกฎหมายยกเลิก
 รัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๐ และให้นำรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๕ มาบังคับใช้เป็นหลักในการปกครอง
 ประเทศตลอดสมัยที่เขาจะมีอิทธิพลทางการเมืองในฐานะประธานาธิบดี และนายกรัฐมนตรี คณะรัฐ
 มंत्रीที่รองรับนิโคซอบุดโนและอยู่ในสถานการณ์เสมือนที่ปรึกษา เป็นกันว่ารัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับนี้
 เป็นศูนย์กลางอำนาจของรัฐที่สำคัญที่สุดของประเทศของชกยูภายี ศักยภาพของซูการ์โน ทำให้
 ซูการ์โนได้เข้ามาซึ่งอำนาจรัฐเป็นฐานรองรับการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองระหว่าง ค.ศ.
 ๑๙๕๐ - ค.ศ. ๑๙๖๔

๒.๒ ซูการ์โนกับสภาัมประชานาธิบตีและรองประธานาธิบตี

ศูนย์กลางอำนาจรัฐที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือสภาัมประชานาธิบตีและรองประธานา
 ธิบตี ซึ่งเป็นสภาัมปตีเกี่ยวกับการสืบต่ออำนาจทางการเมือง ตามแบบกติกแห่งรัฐธรรมนูญฉบับระมุ
 ใจว่าการเลือกตั้งประธานาธิบตีและรองประธานาธิบตีเป็นหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาของประชาชน
 (the People's Consultive Congress) ราวนักยีสต์ เอร์มุสยาวาธาตี รัคยัต
 มีเนตารา (Madjelis Permusjawaratan Rakjat Sementara) กล้วยคะเนนเสียง
 ฆางมากยังซูการ์โนเป็นประธานสภาดังกล่าว ทั้งประธานาธิบตีและรองประธานาธิบตีจะดำรง

๗๔
 Lennox A. Hiles, Southeast Asia (Minneapolis: University of
 Minnesota Press, 1964), p.63.

ตำแหน่งไครวละ ๕ ปี และยอมมีสิทธิที่จะได้รับเลือกตั้งใหม่อีก สภาที่ปรึกษาของประชาชนให้
การประชุมอย่างน้อยที่สุดครั้งหนึ่งในทุก ๆ ๕ ปี เพื่อพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งประธานา
ธิบดียุคและรองประธานาธิบดี เป็นสถาบันที่มีอำนาจสูงสุดภายในรัฐ เป็นแกนกลางในการผูกมัด
ประชาชนทั้งหมด เพราะสมาชิกประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนของท้องถิ่น และผู้แทน
กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย รวมสมาชิกทั้งหมดประมาณ ๒๑๒ คน ซึ่งอยู่ภายใต้
อิทธิพลของชูการ์โน และเมื่อใดก็ตามให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๖๓ สภาที่ปรึกษา
ของประชาชนได้ลดอำนาจตัวเองโดยการเลือกชูการ์โนให้เป็นประธานาธิบดีตลอดชีวิต

นอกจากนี้ในโอกาสต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ชูการ์โนพยายามแสดงออกถึงความเป็นเจ้าของใน
ทางการเมือง โดยการให้คำจำกัดความและขั้นตอนเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ของชาติได้
อย่างถูกต้อง แม่นยำ การกระทำเช่นนี้ยอมส่งผลกระทบต่อตำแหน่งประธานาธิบดีของเขาให้ได้
รับเกียรติและมีความสำคัญอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าการกระทำของเขานั้นได้กระทำขึ้นมาในประเทศ
หรือในต่างประเทศ เขาพยายามที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง การกระทำ
ใด ๆ หรือการเสนอความคิดต่าง ๆ เขาทำด้วยอาการที่แสดงออกมาซึ่งความเอาจริงเอาจังใน
การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในตัวผู้นำที่กำลังกำระทำการของชาติเอา
ไว้ เมื่อใดก็ตามที่ชูการ์โนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องปัญหาสงคราม เขาจะแสดงออกมาซึ่งความกล้า
หาญ เด็ดเดี่ยว แข็งแกร่งและรอบเสียง บางครั้งชอบเล่นคนตรี เขาพยายามวางตัวให้เป็นศูนย์
รวมพลังในทุกส่วนของสังคม

ในช่วงระยะเวลาที่เขาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี การกระทำของเขานอกจากจะ
สร้างศัตรูไว้อย่างดี ๆ แล้วยังมีศัตรูที่แสดงตัวออกมาอย่างเปิดเผยโดยการวิพากษ์วิจารณ์ผู้
ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี แต่ผู้วิพากษ์วิจารณ์จะระมัดระวังไม่ให้กระทบกระเทือนตำแหน่ง
ประธานาธิบดี บางครั้งการวิพากษ์วิจารณ์ค่อนข้างจะรุนแรง เช่นใน ค.ศ. ๑๙๖๓ มีภรรยาคนหนึ่งทาง
ภาคตะวันออกของเกาะอินโดนีเซีย แถบเกาะฟลอเรส พูกว่า "ประธานาธิบดีเป็นนักพู่กันเขียน

แต่เป็นคนโง่และไร้ปัญญา" ^{๗๕} ผู้วิพากษ์วิจารณ์ถูกจำกัด ๑๕ เดือน

สิ่งที่ช่วยให้อุตสาหกรรมในเมืองเป็นประธานาธิบดีตลอดชีวิตได้ก็เพราะความเป็นเจ้าในทุกสิ่งทุกอย่าง (Masters) ซึ่งช่วยสร้างอิทธิพลให้แก่อุตสาหกรรม และเป็นเครื่องกำจุนอุตสาหกรรมในฐานะประมุขแห่งรัฐ อีกอย่างหนึ่งคือ โดยเฉพาะความเป็นเจ้าในทางการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลครอบคลุมแกนกลางของประเทศ คือเกาะชวา เพราะอุตสาหกรรมเป็นนักพูดที่อธิบายสภาพความเป็นจริงทางการเมืองของอินโดนีเซียในทุกแง่มุม และความเป็นเจ้าในคานอื่น ๆ จึงทำให้เขาอยู่เหนือใคร ๆ ทั้งหมด จนผู้นำคนอื่น ๆ ไม่กล้าหรือเสี่ยงที่จะรุกล้ำเขาไปเทียบเคียงไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ความเป็นเจ้าในทางการเมืองยอมเปิดโอกาสให้อุตสาหกรรมในได้แสดงออกซึ่งความสามารถในการเสนอความคิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นนิสัยของเขาที่ชอบทำเช่นนั้นด้วย บางครั้งการกระทำเช่นนั้นประสบความสำเร็จอย่างงดงาม

ความพยายามที่จะจัดให้มีการกล่าวสุนทรพจน์ในที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่สนใจของประชาชน ในบางครั้งประชาชนไม่เคียดหวงอะไรที่เป็นแกนสารจากสุนทรพจน์ของเขา เพียงแต่ประชาชนต้องการดูลีลาการพูดที่ราวอารมณ์และเป็นการยืนยันว่าอะไรคือภารกิจที่ประชาชนต้องเผชิญในภายภาคหน้า เพราะเขาทั้งหลายกำลังยืนอยู่กับฝ่ายที่ได้เปรียบในการต่อสู้ในอดีตระหว่างชาวอินโดนีเซียกับศัตรู

อุตสาหกรรมเป็นผู้เฉลียวฉลาดจนกลายเป็นผู้มีอิทธิพลทางการเมือง จึงทำให้เขาเป็นผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดภายในประเทศและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าประชาชนต้องประสบกับความทุกข์ยากทรมาณ เพราะปัญหาเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมกลับพูดให้กำลังใจแก่ประชาชนว่า ชีวิตที่ปราศจากความทุกข์ยากเป็นชีวิตที่ไม่มีความหมาย และกับกรรมกรเขามักจะพูดว่า อย่าหยุดแค่นี้ ปฏิวัติ ^{๗๖}

ส่วนตำแหน่งรองประธานาธิบดีนั้นในระยะแรกที่ประกาศเอกราชผู้นำทางการเมืองทั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีต่างก็มีความสำคัญเท่า ๆ กันจนถึงกับมีการวิพากษ์วิจารณ์กันว่าประชาชนชาวอินโดนีเซียมีตนไท้ เป็นที่พึง ๒ ตน แต่เมื่ออุตสาหกรรมต้องมาขัดแย้งกับฮัตตาเกี่ยวกับนโยบายการปฏิวัติ ยังผลให้ฮัตตาต้องยอมลาออกจากตำแหน่งรองประธานาธิบดีในตอนเที่ยงคืนของวันที่ ๓๐

^{๗๕} Bruce Grant, Indonesia (London: Cambridge University Press, 1964), p.39.

^{๗๖} Ibid., p.40.

พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๕๖ และมามีผลสมบูรณ์ในวันที่ ๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๖ เป็นต้นมา นับแต่บัดนั้น
อำนาจของรองประธานาธิบดีก็กลายเป็นอำนาจของประธานาธิบดีไป

๒.๓ ชูการ์โนกับสถาบันนิติบัญญัติ

ความบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ สถาบันที่ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติคือสภาที่ปรึกษาของ
ประชาชน และสภาผู้แทนราษฎร สำหรับสถาบันแรกประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากสภาผู้แทนราษฎร ผู้
แทนของท้องถิ่น และผู้แทนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นรัฐสภา ในระยะแรก ๆ ที่ได้รับเอกราช
สมาชิกของสถาบันฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามาโดยการแต่งตั้งของประธานาธิบดี และมีการเลือกตั้งทั่วไป
เป็นครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๙๕๕ มีพรรคการเมืองต่าง ๆ ส่งผู้แทนเข้าสมัครรับการเลือกตั้งประมาณ
๒๕ พรรค ผลของการเลือกตั้งไม่ปรากฏว่ามีพรรคการเมืองใดได้เสียงมากกว่า ๒๕ % ของจำนวน
ที่นั่งในสภา ในที่สุดก็ได้รับมาลผสมเข้ามาบริหารประเทศซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของพรรคชาตินิยม
แห่งอินโดนีเซีย ซึ่งได้ที่นั่งในสภา ๕๗ ที่นั่ง ผู้แทนของพรรคมุสลิม ซึ่งได้ที่นั่งในสภา ๕๗ ที่นั่ง พรรค
นากะตอล อุลามา ซึ่งได้ที่นั่งในสภา ๕๕ ที่นั่ง และพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซียซึ่งได้ที่นั่งในสภา
๓๙ ที่นั่ง และยังมีพรรคการเมืองพรรคเล็กพรรคน้อยได้ที่นั่งอีกรวมทั้งหมด ๒๕๗ ที่นั่ง สาเหตุที่ทำ
ให้พรรคการเมืองมาก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๐ ซึ่งกำหนดให้มีการ
ปกครองแบบรัฐสภา โดยให้รัฐบาลรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร และประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งอยู่
ในฐานะสัญลักษณ์ของชาตินั้นทำให้การจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นมามากมาย เพราะการเป็นผู้นำพรรค
จะเป็นมันโคทองที่จะได้ค่าไปสู่อำนาจสูง ๆ ของประเทศ และตำแหน่งที่ว่านั้นไม่เป็นแค่เพียงที่มา
ของบทบาทที่สำคัญทางการเมืองอย่างเฉียว แต่จะเป็นมอเกิดของความเป็นผู้มีอิทธิพลทั้งในทางการเมือง
การเงินและทางเศรษฐกิจอีกด้วย

เพราะฉะนั้นการเป็นผู้นำพรรคการเมืองและการจัดตั้งพรรคการเมืองถูกจัดตั้งขึ้นมา
และอย่างรีบเร่ง แม้ว่าในความเป็นจริงพรรคการเมืองต่าง ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง
หลักการและอุดมการณ์เท่านั้น ที่ทำให้พรรคการเมืองรวมกันไม่ได้ แต่ในอินโดนีเซียนั้นมีหลายพรรค
ที่ตั้งเป็นพรรคการเมือง แต่ไม่มีอะไรแตกต่างกันเลยนอกจากชื่อของพรรค ที่แยกออกไปตั้งเป็นพรรค
การเมืองขึ้นมา ก็เพราะไม่พอใจในตำแหน่งที่ตนได้รับในพรรคที่ตนสังกัดอยู่เดิม และหวังที่จะได้
ตำแหน่งดี ๆ ในพรรคที่ตนขึ้นมาใหม่ ในบรรดาพรรคการเมือง ๒๕ พรรคที่ส่งผู้แทนเข้าสมัครรับการ
เลือกตั้งใน ค.ศ. ๑๙๕๕

ในความเป็นจริงมีกลุ่มต่าง ๆ เพียง ๓ - ๔ กลุ่มเท่านั้น ก็คือกลุ่มอุดมการณ์ทางศาสนา กลุ่ม
 อุดมการณ์ทางชาตินิยม และกลุ่มอุดมการณ์ทางสังคมนิยม ทามกลางบรรยากาศเช่นนี้สภาผู้แทนราษฎร
 หรือสถาบันฝ่ายนิติบัญญัติแทนที่จะเป็นสถาบันหลักในการแก้ไขปัญหของชาติ กลับกลายเป็นสมรภูมิของ
 การต่อสู้ เพื่อชิงถียงเถียง และกระทบกระทั่งกันไปถึงการจัดตั้งรัฐบาล เพราะแต่ละกระทรวงของการ
 จะมีงบประมาณมาก ๆ และให้เงินช่วยเหลือสมาชิกพรรคของตนก่อให้เกิดภาวะการตึงเครียดทั้งใน
 ทางการเงิน การเมือง และเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้ผลการดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ไม่ถึงมือ
 ประชาชน ทำให้การดำเนินงานของฝ่ายนิติบัญญัติประสมความล้มเหลว เพราะความอ่อนแอ แทนที่
 สมาชิกจะได้พัฒนาการในการสร้างสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระบบตามกฎหมายหรือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่
 เพิ่งประกาศใช้ ต้องกลับมาถูกโจมตี

พรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ไม่ได้เป็นรัฐบาลต่างก็พยายามทุกวิถีทางในอันที่จะแย่งชิง เบียด
 เสียดเข้ามาหากำกับหนึ่ง เพราะเป็นหนทางที่จะสร้างบารมีในทางการเมือง ทางการเงิน และทาง
 เศรษฐกิจให้แก่ตนเอง ในช่วงนี้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลทุก ๆ ๔ - ๕ เดือน วิกฤตการณ์เช่นนี้
 ย่อมเป็นบ่อเกิดของความไม่พอใจของประชาชนที่มีต่อหัวหน้าพรรคการเมืองต่าง ๆ คณะรัฐมนตรี
 ตลอดจนสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาอย่างรวดเร็ว เหตุการณ์เช่นนี้ย่อมนำไปสู่บรรยากาศของกาฝาก
 ทางการเมือง การจลาจลรั้งหวง และก่อให้เกิดความระวาดานระหว่างกลุ่มทหารกับกลุ่มนักการ
 เมืองระหว่างพลังทางการเมืองที่อยู่นอกเกาะชวากับรัฐบาลกลาง

เมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในการควบคุมฝ่ายบริหาร
 ถ้าการกระทำเช่นนั้นแม้ว่าจะถูกต้องตามหลักการปกครองระบอบรัฐสภาที่จริง แต่อาจดูการโน้มน้าวเห็นด้วย
 หรือขัดกับความประสงค์ของเขา ชูการ์ โนจะขัดขวางการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติทันที เช่นกรณีที่ฝ่าย
 นิติบัญญัติจะเข้าควบคุมทหารถูกกีดกันโดยชูการ์ โนทันที เพราะชูการ์ โนไม่ต้องการให้ทหารไปตกอยู่ใต้
 อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ แต่เขาต้องการที่จะใช้ทหาร เป็นตัวค้ำยันอำนาจกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโด
 นีเซีย และเป็นแกนของฐานรองรับในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองของเขาตลอดกาล

ความวุ่นวายของฝ่ายนิติบัญญัติช่วยกระตุ้นให้ชูการ์ โนแสวงหาหนทางใหม่ในการรักษาไว้ซึ่ง
 อำนาจทางการเมือง โดยพยายามที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนว่าการปกครองตามระบอบ
 ประชาธิปไตยแบบตะวันตกนั้นล้มเหลว ใช้ไม่ได้สำหรับอินโดนีเซีย มีทางแก้จะทำให้อินโดนีเซียอ่อน

แสดงพฤติกรรม ชูการไต่จึงได้เสนอระบบประชาธิปไตยแบบก้าวหน้ามาใช้เป็นหลักการปกครองประเทศ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปลายปี ค.ศ. ๑๙๕๖ มาเป็นขั้น ๆ ผลของการดำเนินการแต่ละขั้น สามารถทำให้ชูการไต่มีอำนาจมาก และสามารถควบคุมฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายต่าง ๆ โดยได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองหลายพรรค เดงพรรคชาตินิยมแห่งอินโดนีเซีย พรรคแนวคุดดูลามา และพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซีย แต่ถูกคัดค้านโดยพรรคมีศุณี พรรคสังคมนิยมแห่งอินโดนีเซีย และพรรคการเมืองอื่น ๆ จนกระทั่งต้องประกาศยกเลิกการถือเพื่อเพิ่มอำนาจให้แกชูการไต่และทหาร พร้อมกับจัดตั้งสภาที่ปรึกษาสูงสุดประกอบด้วยตัวแทนของทุกพรรคที่สนับสนุน ส่วนพรรคฝ่ายค้านนอกจากจะไม่มียุทธเขาร่วมในสภาดังกล่าวแล้ว ผู้นำพรรคบางคนยังถูกจับกุมอีกด้วย เช่น สจาหรัร์ ผู้นำพรรคสังคมนิยมแห่งอินโดนีเซีย^{๗๗}

๒.๘ ชูการไต่กับสถาบันฝ่ายบริหาร

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๐ คณะรัฐมนตรีในฐานะสถาบันฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายนิติบัญญัติ แต่คณะรัฐมนตรีมีอำนาจน้อยมาก และโดยเหตุที่ไม่ใช่พรรคการเมืองใดมีเสียงข้างมากในสภาภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๙๕๕ จึงทำให้คณะรัฐมนตรีที่เข้ามาบริหารประเทศเป็นรัฐบาลผสม โดยสภาพที่แท้จริงของรัฐบาลประเภทนี้ย่อมอ่อนแออยู่แล้วในตัวของมันเอง เพราะองค์ประกอบของรัฐบาลมาจากพรรคการเมืองต่าง ๆ จึงไม่สามารถที่จะบริหารประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรีบ่อยครั้งอีกด้วย ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ - ค.ศ. ๑๙๕๕ เปลี่ยนคณะรัฐมนตรี ๘ ชุด และตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ - ค.ศ. ๑๙๕๘ ถึง ๘ ชุด และยิ่งไปกว่านั้นในการกำหนดนโยบายทาง ๓ กิติ การตัดสินใจที่อยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีก็ดี หรือการกระทำอันใดของคณะรัฐมนตรีก็ดี ถ้าหากว่าชูการไต่ไม่เข้าด้วย หรือขัดกับความประสงค์ของเขา เขาจะแทรกแซงทันที เพราะนโยบายต่าง ๆ ดังกล่าวมาครั้งกระหนาบ กระทั่งเห็นว่ามีอันใดในทางลบต่อสมักรพรรคพวกบริหารหรือสังคมนิยมทางการเมืองของชูการไต่ เพราะฉะนั้นเมื่อชูการไต่เป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจของอินโดนีเซียที่พร้อมจะไปช่วยบริหารเป็นเจ้า

^{๗๗} Lennox A. Hiles, op. cit., p. 82.

ก็ย่อมจะหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะทำให้นโยบายต่าง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบในการบริหารประเทศ
ปลอดจากการกระทบกระทั่งอันต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหรือสถาบันต่าง ๆ ในสังคม

๒.๕ ชูการโน้มน้าวสถาบันฝ่ายตุลาการ

ศูนย์รวมแห่งอำนาจรัฐที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือสถาบันฝ่ายตุลาการ โดยเฉพาะศาลสูง
สูงสุดในชั้นแรกที่ได้รับเอกราชปล่อยให้ศาลมีความเป็นอิสระกว่าสถาบันอื่น ๆ แต่ภายหลังที่ชูการโน้มน้าว
นำระบบประชาธิปไตยแบบนำวิถีมาใช้แล้ว เขาเริ่มสร้างอิทธิพลเหนือศาลสูงสุด โดยออกกฎหมาย
หมายเลข ๓ ใน ค.ศ. ๑๙๖๒ ซึ่งระบุว่าอำนาจในการพิจารณาพิพากษาอยู่ที่ศาลสูงสุดในอันที่จะลงโทษ
โดยการเนรเทศตามขอเสนอของเขาเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด ๆ ก็ตามที่ชูการโน้มน้าวพิจารณาเห็น
ว่า พฤติการณ์ของบุคคลนั้นเป็นอันตรายต่อความสำเร็จของการปฏิวัติ และการกลับไปใช้รัฐธรรมนูญ
ค.ศ. ๑๙๕๕ โดยไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้น ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ประธานา
ธิบดีย่อมอำนาจอภัยโทษให้วีรโทษกรรม สิ่งเล็กการฟ้องคดีอาญาได้อีกด้วย

๒.๖ ชูการโน้มน้าวสถาบันทหาร

ขุมกำลังที่สำคัญของชาติคือสถาบันทหาร ซึ่งเป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจรัฐทั้ง ๓ เหล่าทัพ
และกำลังตำรวจโดยเฉพาะทหารบก ส่วนทหารเรือและทหารอากาศนั้นสืบมาที่ในทางการ เมืองเป็น
รองจากทหารบก และยิ่งไปกว่านั้นในอินโดนีเซียนั้นกำลังตำรวจทั้งหมดถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพ
จึงทำให้ตำรวจตกอยู่ในสายการบังคับบัญชาของทหารด้วย เป็นกองกำลังอันคับที่ ๔

เมื่อสถาบันทหารเป็นที่รวมของอำนาจรัฐดังกล่าวแล้ว ชูการโน้มน้าวพยายามที่จะสร้างอิทธิพล
เหนือสถาบันดังกล่าว และให้ศูนย์กลางอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นองค์การทาง
การเมืองที่แข็งแกร่งที่สุด ชูการโน้มน้าวจึงอยู่ในฐานะที่เป็นตัวกลางระหว่างสถาบันทหารกับพรรคการเมืองดัง
กล่าว เมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายนิคมปฏิวัติใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๐ เพื่อจะเข้าไป
ควบคุมทหารเช่นใน ค.ศ. ๑๙๕๒ ชูการโน้มน้าวจะชักชวนทันที เพื่อให้ทหารตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของตนทั้ง
ในฐานะประมุขแห่งรัฐและผู้นำราชการทหารสูงสุด

นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๖ เป็นต้นมา เมื่อชูการโน้มน้าวเห็นว่าพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซียจะ

กลายเป็นพรรคการเมืองที่เข้มแข็งในอนาคต โดยสังเกตจากผลการเลือกตั้งใน ค.ศ. ๑๙๕๕ ประกอบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๕๖ นั้นเอง เนื่องจากสภาพพยายามจะแทรกแซงกิจการของทหารมากขึ้น เพราะไม่พอใจระบบทหาร ทำให้ทหารขัดแย้งกับนักการเมือง นายพลนาซุเตียน และนายทหารคนอื่น จึงพยายามจะแก้เผ็ดการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยการสนับสนุนให้ชูการ์โนเป็นประธานาธิบดีที่มีอำนาจมากที่สุด เพื่อหาทางทำลายอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ

ใน ค.ศ. ๑๙๕๗ เมื่อการเมืองวุ่นวาย นาซุเตียนสนับสนุนให้ชูการ์โนประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งเป็นการเปิดทางให้ทหารปกครองที่มีอำนาจมากขึ้นมาที่ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(ก) ในส่วนกลาง นายพลนาซุเตียนยังคงจงรักภักดีต่อชูการ์โน และพยายามทุกวิถีทางที่จะมีบทบาทในการจัดการกับความเหวอเหวอในวงการบริหาร โดยเฉพาะการฉ้อราษฎร์บังหลวง และใน ค.ศ. ๑๙๕๗ นั้นเอง เมื่อชูการ์โนมีนโยบายจะปรับความแตกต่างระหว่างชาวอินโดนีเซียกับชาวต่างชาติให้ลดน้อยลงโดยการยุบธุรกิจของเนเธอร์แลนด์ซึ่งใช้กำลังทหารเป็นเกราะคุ้มครองและเปิดโอกาสให้ทหารเข้ามาบริหารงาน เป็นการเปิดทางให้ทหารเข้ามาเล่นการเมืองได้อย่างเต็มที่ เมื่อทหารเข้ามาเล่นการเมืองก็พยายามที่จะพัฒนาการเมืองไปตามแนวความคิดของทหาร และตอบสนองความต้องการของชูการ์โนที่ต้องการพัฒนาระบบประชาธิปไตยแบบนำวิถีมาเป็นหลักในการปกครองประเทศ โดยเน้นหนักในเรื่อง (๑) ความเห็นของท้องถิ่นภายในชาติ (๒) ความสมัครสมานสามัคคีภายในชาติ (๓) การเคารพเชื้อพ้องและการปฏิบัติตาม (๔) ความมีระเบียบวินัย

นอกจากชูการ์โนเปิดทางให้นาซุเตียนสร้างอิทธิพลของทหารในองค์กรบางแห่งที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองต่าง ๆ เพื่อเพิ่มกำลังให้ทหารและยับยั้งการขยายอิทธิพลของพรรคการเมืองทุกพรรค ทหารบกจัดตั้งองค์กรรวมทหารพลเรือนแห่งชาติ ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มกำลังให้ทหาร จะได้ใช้กำลังกับกล่าวสนับสนุนชูการ์โน และทำให้พรรคการเมืองถอนแฉ่ง โดยเฉพาะพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซียพยายามที่จะรวบรวมพลังมวลชนไปเป็นฐานรองรับความแข็งแกร่งของพรรค ผู้ที่มาเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทหารจัดตั้งขึ้นมาส่วนมากจะเป็นเยาวชน ยังผลให้เยาวชนกลับมาเป็นพวกของทหาร ซึ่งเป็นการแย่งชิงประชาชนระหว่างทหารกับพรรคคอมมิวนิสต์ นั้นเอง นอกจากทหารจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับชาวนา และกรรมกรกลุ่มต่าง ๆ ตลอดจนผู้นำทางศาสนาและกลุ่มสตรี ทหารพยายามรวมกลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ เขากายกัน เช่นใน ค.ศ. ๑๙๕๘ ทหารพยายามให้องค์กรทหารนำก็กที่แยกกระจัดกระจายกันอยู่เขารวมกันเป็นองค์กรเดี่ยว และอยู่ภายใต้อิทธิพล

ของทหาร

เมื่อทหารจัดการกับกลุ่มมวชนเป็นที่พอใจแล้ว ทหารก็หันมาจัดการกับพรรคการเมืองต่างๆ
 ก่อการออกคำสั่งห้ามไม่ให้มีการจัดกิจกรรมทางการเมือง ห้ามสื่อมวลชนเผยแพร่ข่าวการปราบปราม
 ลอราญรึงหลวง โดยอาศัยอำนาจตามกฎอัยการศึก การเมืองของอินโดนีเซียนับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๗
 เป็นต้นมาจึงอยู่ในลักษณะสามเส้าหรือไตรมิตร (Tripartite) คือชุกการโน ทหารบก และพรรค
 คอมมิวนิสต์ ความสำคัญของทหารบกที่นำโดยชุกการโนนั้นนอกจากจะเป็นตัวประกันไม่ให้คอมมิวนิสต์รุกคืบ
 อำนาจของชุกการโนแล้ว ยังช่วยต่อต้านการกระทำของพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่เป็นพวกประชาธิปไตย
 เสรีนิยมอีกด้วย เพราะทหารขัดแย้งกับนักการเมือง และยังฉลี่ยชุกการโนกับทหารประสบความสำเร็จ
 ในการสร้างรูปแบบทางการเมืองใหม่ให้แก่อินโดนีเซีย การสนับสนุนของทหารและพลังมวชนที่ทหาร
 มีอิทธิพลเหนือเป็นการช่วยเพิ่มความระบอบชนวนให้แกชุกการโนในอันที่จะปรับความกติกทางการเมืองได้
 อย่างง่ายดาย

เพื่อไม่ให้ทหารมามีอำนาจเหนือคนอื่น ชุกการโนจึงหันไปสร้างความสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์
 โดยอ้างเอาความไม่เรียบร้อยทางการเมืองเป็นเครื่องมึงหน้า แต่คอมมิวนิสต์เป็นศัตรูกับทหารบกมา
 ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๘ และพยายามทุกวิถีทางที่จะให้อิทธิพลของทหารบกหมดไปจากวงการเมือง วงการ
 สังคม และวงการเศรษฐกิจของชาติ เพื่อให้ชุกการโนเป็นตัวประกันไม่ให้ทหารบกทำลายพรรคคอมมิว
 นิสต์ พรรคการเมืองดังกล่าวจึงต้องเอาใจชุกการโนโดยให้การสนับสนุนนโยบายต่าง ๆ ไม่ว่านโยบาย
 ภายในประเทศหรือต่างประเทศ และเอาใจทหารอยู่หลังฉาก

(๒) ความรุนแรงในส่วนภูมิภาคเริ่มใน ค.ศ. ๑๙๕๘ โดยเฉพาะในเกาะสุมาตราติดต่อยึด
 เยื่อเป็นเวลา ๓ ปี ยอมมีผลต่อทหารบก ๒ อย่าง ก็คือ (๑) เปิดทางให้รัฐบาลกลางใช้อำนาจปราบ
 พวงทหารหัวรุนแรง (๒) ทำให้ทุกฝ่ายมองเห็นความสำคัญของทหารมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ทหาร
 ได้เข้าไปมีตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ในรัฐบาลกลางมากขึ้น นายชุกการโนนอกจากจะประสบความสำเร็จในการ
 ปราบกบฏที่เกิดขึ้นในส่วนภูมิภาคแล้ว ยังเป็นพลังคอยหนุนอยู่เบื้องหลังเกี่ยวกับการที่ชุกการโนต้องการ
 นำรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๕ กลับมาใช้ใหม่อีกด้วย เพราะทำให้ชุกการโนเป็นแกนกลางของประเทศ
 เมื่อชุกการโนประสบความสำเร็จในการนำรัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๕ มาใช้ ทหารได้เข้าร่วมรัฐบาลที่
 แต่งตั้งใน ค.ศ. ๑๙๕๘ ทั้งหมด ๔๒ ตำแหน่ง

ใน ค.ศ. ๑๙๖๐ แม้ว่าจะมีวิกฤติการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นในระหว่างที่ชุกการโนเดินทางไปต่างประเทศ โดยกลุ่มพรรคการเมืองที่มีประชาธิปไตยแบบเสรีนิยม ยุติทหารทำรัฐประหาร แต่นายเตียนโนทำตาม ในขณะที่เกี่ยวกับพวกทหารในสวนภูมิภาคจะใช้อำนาจตามกฎหมายการศึกษาก็จัดการกับพรรคคอมมิวนิสต์ แต่ชุกการโนก็พยายามขยับยั้งเอาไว้ โดยจัดให้มีการประชุมแห่งชาติ (National Conference) ผู้เข้าร่วมประชุมคือ (๑) ผู้นำอำนาจในการรักษากฎอัยการศึก (๒) เจ้าหน้าทีพลเรือนชั้นสูง (๓) ผู้นำวิชาการทหาร บรรดานายทหารระดับสวนภูมิภาคจนเขาประชุมได้ปรึกษาหารือเกี่ยวกับการครองเรื่องพรรคคอมมิวนิสต์กับชุกการโน ในที่สุดพวกทหารจึงได้แย้งขึ้นมาในที่ประชุมว่า "ในขณะที่ชุกการโนประพฤติตนเป็นผู้สามารถควบคุมพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดจีนซึ่งที่ตกอยู่ในใต้อิทธิพลของต่างประเทศ และไม่มีข้อพระเจาตลอดชีวิตของชุกการโนนั้นไม่มีกรณีใดที่จะกลาประกันได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตเมื่อชุกการโนถึงแก่กรรม" ชุกการโนลุกขึ้นตอบทันทีว่า (๑) พรรคคอมมิวนิสต์เป็นพรรคการเมืองแห่งชาติ (๒) เป็นพรรคการเมืองที่ยอมรับอุดมการณ์แห่งรัฐ ทั้ง ๒ ประเด็น เป็นการยืนยันว่าพรรคการเมืองดังกล่าวจะถูกทำลายไม่ได้

ในที่สุดผลของการประชุมจึงออกมาในรูปของการยอมรับไม่มีพรรคการเมืองต่าง ๆ จัดกิจกรรมทางการเมืองทั่วประเทศ ทหารจะโกรธแค้นเพียงใดก็ตาม แต่ทหารไม่สามารถที่จะทำรัฐประหารยึดอำนาจได้ ทั้งนี้เพราะ

- (๑) ความสามัคคีของทหารบกจะเป็นตัวประกันความมั่นคงของชาติถ้าทำรัฐประหาร ความสามัคคีก็จะหมดไปเพราะทหารจะแก่งแย่งกันเป็นใหญ่
- (๒) พวกทหารหนุ่มหัวรุนแรงมีความเชื่อมั่นว่า เมื่อทำรัฐประหาร ถ้าชุกการโนขัดขวางก็จะถูกขยำขยี้ออกไปจากตำแหน่ง แต่พวกเกฒกลางมีความเชื่อว่าจะทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะเป็นกันยรรวมแห่งความสามัคคี
- (๓) ชุกการโนเป็นคนที่มีชื่อเสียงโด่งดังท่ามกลางปวงชน แต่ทหารไม่อยู่ในฐานะที่จะทำตัวเองให้เป็นเรตัมได้
- (๔) ชุกการโนเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครมีความยิ่งใหญ่ทัดเทียมเขาได้
- (๕) ทหารบกไม่มีโครงการในการบริหารประเทศ
- (๖) ทหารที่เป็นชาวเกาะชวายังจงรักภักดีต่อชุกการโนมากที่สุด
- (๗) นายเตียนคองการีทหาร เขาเดินทางเมืองโดยวิธีอื่นมากกว่าที่จะเลือกเอาวิธีรัฐประหาร
- (๘) ทำรัฐประหารจะสร้างปัญหามากกว่าแก้ปัญหา
- (๙) ทหารนั้นระบอบยอมที่จะถูกบังคับออกไปจากเวทีการเมืองแม้ว่ารัฐประหารไม่สำเร็จ เพราะทหารเคยต่อสู้เพื่อเอกราชและทหารก็หวังผลจากการกระทำเช่นนั้น ยิ่งไปกว่านั้นทหารถือว่าตัวเองเป็นกลุ่มอาชีพตามกฎหมาย ก็สามารถมีผู้นำในองค์กรทางการเมืองได้

^{๗๔} Robert O. Tilman (ed.), *op.cit.*, pp.288 - 296.

นับตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๕ เป็นต้นมา ภายใต้รัฐธรรมนูญ ค.ศ. ๑๙๕๕ เกิดทางให้ทหารเข้า
 รวมทางการเมืองทั้งในสภาผู้แทนราษฎร สภาที่ปรึกษาของประชาชน และสภาที่ปรึกษาสูงสุด และ
 มีนายทหารระดับภูมิภาคหลายคนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดและนาย
 อำเภอ และทหารบกสามารถควบคุมพรรคคอมมิวนิสต์ การจัดกิจกรรมของพรรค และองค์การที่มี
 ความสัมพันธ์กับพรรคโดยห้ามสื่อมวลชน ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์อ่อนแอลง แต่ทหารจะเก่งอย่างไร
 ก็ตาม ก็ไม่สามารถที่จะทำให้พรรคคอมมิวนิสต์ตายได้ ทั้งนี้เพราะทหารบกยังมีจุดอ่อนคือไม่
 สามารถเอาชนะพรรคคอมมิวนิสต์ในเรื่องการโฆษณาชวนเชื่อ การแก้ไขจุดอ่อนของทหารบกอาจจะ
 ต้องทำโดยสันติวิธี คือส่งทหารเข้าไปร่วมมือกับพวกรวมเมืองแห่งชาติทุกระดับ แนววิธีดังกล่าวจะ
 ได้ผลคงมีการขยายฐานการสนับสนุนจากประชาชนให้กว้างขวางกว่าที่เป็นอยู่เพื่อหวังผล ๒ อย่าง
 คือ (๑) ทำให้คอมมิวนิสต์อ่อนแอลงเพราะพลังมวลชนมาอยู่ที่คือนิติผลของทหาร (๒) ทหารจะ
 แข็งแรงมากเพราะได้รับการสนับสนุนจากประชาชน

การแย่งชิงประชาชน ที่มิได้เข้ามาเป็นพรรคพวกและอยู่ในคือนิติผลของทหารก็เกิดขึ้น ระดับ
 ที่ ๑ ในการเมืองระดับสูง ทหารพยายามทำดังนี้ (๑) การสร้างความสัมพันธ์กับองค์กร การมวลชน
 โดยให้เงินอุดหนุน เช่น แนวร่วมคณะชาติ กลุ่มอาชีพ และสหพันธ์กรรมกร ซอกซี (Soksi)
 (๒) ผู้นำทางทหารพยายามเข้าไปมีบทบาทในการร่างกฎหมายเพื่อให้มีการเลือกตั้งทั่วไปและให้
 ทหารมีฐานะเป็นกลุ่มอาชีพ ซึ่งมีสิทธิส่งผู้แทนเข้าสมัครรับเลือกตั้ง และจะได้รับการพิจารณาแห่ง
 ตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกด้วย ระดับที่ ๒ ในการเมืองระดับรอง ๆ ลงมา คือให้ทหาร
 ลงไปสู่ประชาชนในชนบท ทั้งในระดับตำบลและหมู่บ้าน เพื่อทำสงครามแย่งพื้นที่กับพรรคคอมมิวนิสต์
 และช่วยเหลือการพัฒนาชุมชน เมื่อการรอกความวุ่นวายสงบลง แนวทางงบประมาณทหารจะถูกตัด
 ราษฎรเห็นว่างบประมาณจะน้อยลงไปอีกก็ตาม ขอแต่เพียงอย่างเดียวนั้นคือให้ทหารสามารถติด
 ตามการกระทำของพรรคคอมมิวนิสต์เป็นการเพียงพอแล้วในอันที่จะเอาชนะคอมมิวนิสต์ในท้ายสุด
 เพราะกองทัพปกติก็ตัดสินใจอย่างแน่วแน่แล้วว่าจะดำเนินการทุกวิถีทางที่จะกำจัดคอมมิวนิสต์ให้

พลกไป ๗๘

๒.๗ ชูการ์ไนกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซีย

พรรคคอมมิวนิสต์ได้พิจารณาตัวเองมาตลอดเวลาที่ชูการ์ไนก้เป็นผู้นำทางการเมือง สมาชิกของพรรคการเมืองดังกล่าวปรากฏว่าใน ค.ศ. ๑๙๖๓ มีจำนวนถึง ๒,๕๐๐,๐๐๐ คน แม้ว่าไม่ได้เป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจที่จริง แต่เป็นศูนย์กลางมวลชนนิยมชายและเป็นพรรคการเมืองที่แข็งแกร่งที่สุด ชูการ์ไนก้มีความประสงค์ที่จะให้พรรคการเมืองอยู่ภายใต้อำนาจของพรรค แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างชูการ์ไนก้กับพรรคการเมืองดังกล่าวที่ต่างฝ่ายต่างก็สร้างขึ้นมาจะมีความประสงค์ไม่เหมือนกันก็ตาม แต่โดยที่ชูการ์ไนก้เป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุด เพราะฉะนั้นเพื่อความอยู่รอดของพรรค จึงมีที่อยู่มากก็ตองสร้างความสัมพันธ์กับชูการ์ไนก้โดยให้การสนับสนุนในการดำเนินตามนโยบายต่าง ๆ จนทำให้ชูการ์ไนก้ประสบความสำเร็จในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง และบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ที่ช่วยสนับสนุนการรักษาอำนาจทางการเมืองของชูการ์ไนก้แบ่งออกเป็น ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ คือ ๒ ประเด็น คือ (๑) ความพร้อมเพรียงของพรรคที่จะสนับสนุนชูการ์ไนก้ (๒) การเข้าไปติดพันชูการ์ไนก้โดยการช่วยเหลือการดำเนินงานต่าง ๆ

๒.๗.๑ ความพร้อมเพรียงของพรรคในอันที่จะสนับสนุนชูการ์ไนก้พิจารณาได้จากความสายกรณีในตัวผู้นำในการพัฒนาพรรคในเรื่องต่าง ๆ คือ (๑) การสร้างทฤษฎีปฏิวัติอินโดนีเซีย (๒) การกำหนดเป้าหมายขั้นพื้นฐานของการปฏิวัติ (๓) การแสวงหาพันธมิตรสนับสนุนการปฏิวัติ (๔) การจัดหาเงินทุนเข้าพรรค

การสร้างทฤษฎีปฏิวัติอินโดนีเซีย พรรคคอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของไอดิหมัตตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๑ อำนาจทางการเมืองอยู่ในกำมือของฝ่ายขวา ซึ่งเป็นฝ่ายที่ต่อต้านพรรคการเมืองดังกล่าวอย่างเปิดเผย ส่วนประชาชน กรรมกร ชาวนา พวกนายทุนรักชาติไม่สนใจการปฏิวัติ ไอดิหมัตนำเอาลัทธิมาร์กซิสม์ - เลนินนิสม์มาเป็นหลักในการสร้างทฤษฎีการปฏิวัติ โดยวางแนวการปฏิวัติใน

๗๘
Peter Polomka, Indonesia Since Sukarno (Victoria, Australia : Penguin Books Australia Ltd., Ringwood, 1971), p.85.

เชิงสนทนาระหว่างลัทธิคังกล่าวข้างต้น กับประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิวัติของจีน คือ การกำหนดนโยบายทางการเมือง การปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ ไว้แน่นอนและในกลวิธีในการปฏิวัติเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวที่ตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้การปฏิวัติต้องเป็นไปในลักษณะที่ยึดเอาพรรคคอมมิวนิสต์เป็นแกนกลางในการดำเนินการปฏิวัติควบคู่ไปกับการปฏิวัติของอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์โน แนวการปฏิวัติของพรรคจึงเน้นตรงที่การสร้างแนวร่วมแห่งชาติอย่างกว้างขวางในกลุ่มกรรมกร ชาวนา นายทุนธุรกิจชาติ เพื่อต่อต้านอิทธิพลของจักรวรรดินิยม ทุนนิยม และอาณานิคม ตลอดจนระบบเจ้าขุนมูลนาย

ทฤษฎีการปฏิวัติจึงได้เกิดขึ้นโดยโอกาสพยายามชี้ให้เห็นว่าอินโดนีเซียเป็นประเทศกึ่งอาณานิคม และกึ่งเจ้าขุนมูลนาย

(๑) กึ่งอาณานิคมหมายความว่า การค้ากับต่างประเทศคือ ธุรกิจการเกษตรคือ ส่วนที่ถูกต้องควบคุมโดยบริษัทต่างประเทศ อินโดนีเซียยังไม่เป็นเอกราชสมบูรณ์

(๒) กึ่งเจ้าขุนมูลนาย โอกาสที่ชี้ให้เห็นว่าสังคมอินโดนีเซียยังไม่อยู่ในสภาพที่เป็นสังคมของประชาชนนุญากจน แต่เป็นสังคมที่รับอิทธิพลกดขี่ฐานะทางการเงิน ชาวนายังเป็นลูกหนี้ และเป็นทาสของนายทุนเจ้าของที่ดิน พรรคคอมมิวนิสต์จึงให้ความสำคัญตรงไปที่ชาวนา ชยายอิทธิพลของพรรคลงสู่ชาวนาในชนบท เพื่อโฆษณาชวนเชื่อภายใต้หัวข้อที่ว่า "อนาคตของกระบวนการชาวนาในอินโดนีเซีย"

ปัญหาการธุรกิจการค้า โอกาสได้เสนอบทความเรื่องสังคมอินโดนีเซียและการปฏิวัติอินโดนีเซีย สารสำคัญในบทความเรื่องอนาคตของชาวนา คือ การผูกขาดของเจ้าของที่ดินชาวนาจึงตกอยู่ในสภาพที่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่นา และถูกบังคับให้เช่านาคตามที่เขาของที่นากำหนด ผลิตผลผลิตได้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชาวนา เพราะต้องไปเป็นค่าเช่าชาวนาจึงยากจน อัตราค่าเช่านาก็ไม่เป็นธรรม ทำให้ชาวนาต้องเป็นทาสของเจ้าของที่นา

ปัญหาการเมือง โอกาสสนับสนุนโดยบทความเรื่องสังคมอินโดนีเซียและการปฏิวัติอินโดนีเซีย ซึ่งยกประเด็นปัญหาทางการเมืองมาเป็นข้อระงัดคือ เรื่องเกาะนิวกินีตะวันตก ซึ่งพื้นที่ประมาณ ๒๐ % ของเนื้อที่ของอินโดนีเซียยังถูกปกครองโดยลัทธิอาณานิคม โดยกล่าวว่าความเป็นเอกราชทางการเมืองของชาวอินโดนีเซียยังไม่สมบูรณ์ และเป็นเอกราชที่ทำให้อินโดนีเซียมีความมั่นคงแต่เพียงบางส่วน และยังอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกที่เป็นปรปักษ์

กับประชาชน ปฏิภาณถึงกล่าวยอมเป็นการจำกัดและทำลายความเป็นเอกราชทางการเมือง และยังมีนายทุนพยายามจะจำกัดเสรีภาพของกรรมกร และประชาชน

ทั่ว ๆ ไปอีกด้วย ^{๘๐} ผลจากการสร้างทุนผู้ตั้งถาวรช่วยให้มีการพัฒนาในด้านการปฏิรูปที่ดินจนสำเร็จ
ใน ค.ศ. ๑๙๖๔ และมีการเรียกร้องให้เนเธอร์แลนด์มอบเอกราชให้กับเกาะนิวกินีตะวันตกใน ค.ศ.
๑๙๖๒ อีกด้วย ซึ่งยังผลให้ชุกการประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทาง
การเมือง

การกำหนดเป้าหมายขจัดพิษฐานของการปฏิวัติ เป้าหมายดังกล่าวได้จัดทำขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๕๑
คือ (๑) ทำลายล้างลัทธิจักรวรรดิกษัตริย์ (๒) ทำลายล้างลัทธิเจ้าขุนมูลนาย (๓) กำจัดพวกชาวพื้น
เมืองที่ดำรงตนเป็นนายท่ารับใช้จักรวรรดิกษัตริย์ตะวันตก

จากเป้าหมายดังกล่าวข้างต้นได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับแนวการปฏิวัติของชุกการใน
ตลอดเวลา โดยเฉพาะเรื่องการทำลายล้างอิทธิพลของลัทธิจักรวรรดิกษัตริย์ ลัทธิทุนนิยม และลัทธิ
อาณานิคม ซึ่งเป็นเป้าหมายของการปฏิวัติของชุกการในโดยแท้

การแสวงหาพลังสนับสนุนการปฏิวัติ พรรคคอมมิวนิสต์พยายามแสวงหาระดับมวลชนสนับสนุน
การปฏิวัติตลอดเวลา โดยเฉพาะพลังมวลชน ที่เป็นชาวนา กรรมกร และระดับมวลชนส่วนอื่น ๆ
สำหรับพลังมวลชนชาวนาได้จัดให้มีการประชุมชาวนาใน ค.ศ. ๑๙๕๕ และได้มอบหมายให้ชาวนา
ปฏิบัติหน้าที่สำคัญ ๒ ประการ คือ (๑) ร่วมกันทำลายอิทธิพลของลัทธิจักรวรรดิกษัตริย์ (๒) ร่วมกัน
ทำลายศัตรูภายในชาติ คือพวกเจ้าขุนมูลนาย และพวกเจ้าของที่ดิน ส่วนพลังมวลชนที่เป็น
กรรมกร โดยเฉพาะสหพันธกรรมกรวอมบี (Sobsi) โลกิพยายามที่จะเอาพลังมวลชนส่วนนี้
อยู่ภายใต้ระเบียบแบบแผนอย่างเหนียวแน่น ซึ่งได้มาจากกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ
๕๐๐,๐๐๐ คน กรรมกรที่เป็นช่างฝีมือประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน กรรมกรส่วนงาน กรรมกรทำป่า
ไม้ และอื่น ๆ รวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ คน เมื่อรวมสมาชิกในครอบครัวเข้าด้วยแล้วจะ
มีได้ถึง ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ คน หรือประมาณ ๒๕ % ของประชากรอินโดนีเซียทั้งหมดใน ค.ศ. ๑๙๕๕

^{๘๐}

Donald Hinley, The Communist Party of Indonesia 1951 - 1963
(Berkeley and Los Angeles: University of California Press, 1966), pp.
26 - 34.

^{๘๑}

Ibid., pp. 37 - 45.

พลังมวลชนชาวมาตุภูมิจึงถูกทำให้เขามารวมกันโดยโครงการปฏิวัติการเกษตร และพยายามให้ชาวมา
 รวมเข้ากับกรรมกร โดยให้กรรมกรเป็นผู้นำในการปฏิวัติ นอกจากพลังมวลชนที่เป็นชาวมาและ
 กรรมกรแล้ว ยังมีพลังมวลชนอื่น ๆ อีก คือพวกชนชั้นกลางคอนชางทำ ซึ่งพวกนี้เมื่ออาชีพหรือฐานะ
 ต่ำมาก แต่อาศัยอยู่ในเมือง รวมทั้งพวกบัณฑิตฯ พวกขอทานขอย พวกชาวประมง พวกใช้แรงงาน
 อื่น ๆ พยายามให้พวกนี้รวมตัวกันภายใต้การนำของชนชั้นกรรมกรชีพ พลังมวลชนอันคับ
 คอมากคือพวกชนชั้นกลาง ซึ่งทำตัวเป็นนายหน้าของพวกจักรวรรดินิยม และบางครั้งพวกนี้จะขัดแย้ง
 กับพวกจักรวรรดินิยมได้เพราะเมื่อก่อนของพวกจักรวรรดินิยม พลังมวลชนอันคับคอก็คือ พวก
 เจ้าของที่ดิน แม้ว่าจะกดขี่ชาวมาก็จริง แต่พวกเจ้าของที่ดินอาจจะวางตัวเป็นกลาง และเอาเขา
 มาเป็นพวกได้ในบางครั้ง

บรรดาพลังมวลชนทั้ง ๕ พวก ถูกสร้างขึ้นเป็นแนวร่วมแห่งชาติโดยถือหลักว่า (๑) ต้อง
 ทำให้ชนชั้นกรรมกรชีพ ชาวนา นายทุนชนชั้นกลางคอนชางทำ พวกชนชั้นกลาง รวมกันเข้าเป็นแนว
 ร่วมแห่งชาติ (๒) ต้องทำให้ชนชั้นกรรมกรชีพหรือพวกกรรมกรรวมกับชาวมาสร้างเป็นฐานของ
 แนวร่วมแห่งชาติ (๓) ต้องทำให้ชนชั้นกรรมกรชีพกลายเป็นผู้นำของแนวร่วมแห่งชาติ (๔) ต้อง
 ทำให้ชนชั้นกรรมกรชีพรวมตัวกับชาวมา เป็นฐานของแนวร่วมแห่งชาติ ภายใต้การนำของชนชั้น
 กรรมกรชีพ แล้วขยายฐานของแนวร่วมแห่งชาติไปสู่ประชาชน เพื่อสร้างกระบวนกำรของประชาชน
 และการคืนชนต่อสู้ในการปฏิวัติของมวลชนซึ่งสอดคล้องกับแนวการปฏิวัติของซุการ์โบน ในปลายปี
 ค.ศ. ๑๙๕๑ ไซคิประกาศว่าแนวร่วมแห่งชาติประกอบด้วย (๑) แนวร่วมกรรมกร (๒) แนวร่วม
 ชาวนา (๓) แนวร่วมกลุ่มวัฒนธรรม (๔) แนวร่วมเยาวชน (๕) แนวร่วมนักศึกษา (๖) แนว
 ร่วมกลุ่มสตรี (๗) แนวร่วมชาวเมืองคอนชางยากจน (๘) แนวร่วมผู้ต่อสู้เพื่อเอกราช
 (๙) แนวร่วมสันติชน (๑๐) แนวร่วมต่อสู้เพื่อเกาะนิวกินีตะวันตก (๑๑) แนวร่วมพรรคการเมือง
 ต่าง ๆ และ (๑๒) แนวร่วมกลุ่มอุตสาหกรรม ทั้งหมดรวมกันเป็นแนวร่วมแห่งชาติ

^{๕๒}
 Ibid., pp. 47 - 55.

เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์รวมพลังมวลชนได้อย่างกว้างขวางดังดาวแดงดวงใหม่ ก็จะทำให้
 การเคลื่อนไหวของพลังมวลชนต่าง ๆ เป็นทางครึ่ง โดยให้พลังมวลชนดังกล่าวเข้ามาเป็นสมาชิก
 ของพรรค ซึ่งผู้ที่เป็นสมาชิกของพรรคนี้ส่วนมากก็เป็นผู้ที่สามารถควบคุมพลังมวลชนส่วนต่าง ๆ
 ได้ ปรากฏว่าในปลายปี ค.ศ. ๑๙๕๕ เพิ่มเป็น ๑๖๔,๒๐๖ คน การเคลื่อนไหวของสมาชิกครั้งสำคัญ
 ก็คือการเคลื่อนไหวใน ค.ศ. ๑๙๕๕ เพื่อแข่งขันการเลือกตั้ง และปรากฏว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ไม่เพียง
 แต่พรรคคอมมิวนิสต์จะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นอันดับที่ ๔ เท่านั้น แต่ยังได้คะแนนเสียงถึง
 ๖ ล้านคะแนน หรือประมาณ ๑๖.๔ % และคะแนนส่วนมากมาจากชนบท นอกจากนี้ยังมีการรณรงค์
 ในเรื่องการศึกษา ในระหว่าง ค.ศ. ๑๙๕๕ พรรคคอมมิวนิสต์พิมพ์เอกสารแจกทั้งหมด ๑,๑๓๖,๐๐๐
 ชุด นอกจากนี้ยังมีการตั้งโรงเรียนสอนการเมืองสำหรับสมาชิก^{๘๓} วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเป็น
 หนึ่งอันเดียวกันให้เกิดขึ้นภายในพรรคอีกด้วย โดยเอาพรรคชนากลางมาเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรค
 พยายามสร้างบรรยากาศแห่งความเอื้อเฟื้อประนีประนอมให้เกิดขึ้นภายในพรรค พยายามหาจุดยืนของตน
 ที่แล้ว ๆ มาและหาทางแก้ไข ป้องกัน พยายามให้การศึกษาดูงานแก่เจ้าหน้าที่ของพรรค
 พยายามตอบสนองความดีแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่เด่น พยายามนโยบายและกลยุทธ์ของพรรคให้สอดคล้อง
 กับเจตนารมณ์ของสมาชิกและของพรรค สำหรับโอกาสเองเป็นที่ผู้ที่มีอิทธิพลทั้งในประเทศและ
 ภายนอกประเทศจึงเป็นที่ยอมรับของเจ้าหน้าที่และสมาชิกของพรรค ในที่สุดพรรคคอมมิวนิสต์จะ
 รวมมือกับองค์การมวลชนทั้งหลายกลายเป็นกองทัพที่พร้อมและสามารถผลักดันให้การดำเนินงาน
 สำเร็จผลได้อย่างง่ายดาย^{๘๔} เพราะปรับนโยบายและกลยุทธ์ทางการเมืองให้สอดคล้องกับการปฏิวัติ
 ของปฏิวัติในตลอดเวลา

การจัดหาเงินทุนมาสนับสนุนการดำเนินงาน พรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดนีเซียเป็นพรรค
 การเมืองที่มีเงินทุนมากที่สุด เพราะได้รับเงินจากส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (๑) ค่าสมัครของ
 สมาชิกพรรค (๒) กำไรสุทธิที่ได้จากสมาชิกที่สังกัดองค์การมวลชนต่าง ๆ (๓) ได้จากการเริ่ม

^{๘๓} Ibid., pp.80 - 83.
^{๘๔} Ibid., pp.101 - 102.

ไรและมีผู้บริจาคสมทบ (๔) เงินทุนพิเศษ (๕) เงินเดือนของผู้นำพรรคที่ได้รับการแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์การของรัฐบาล

๒.๗.๒ การเข้าไปติดพันธุการโน้โดยการช่วยเหลือการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

มูลเหตุ ๔ อย่างที่ผลักดันให้ผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์ต้องเข้าไปติดพันธุกับ

ธุการโน้คือ (๑) การเมืองภายในที่ระบบรัฐสภาล้มเหลวต้องเอาระบบอื่นมาใช้แทน (๒) พรรคการเมืองต่าง ๆ ขอมแนบพรรคการเมืองใหม่ต่าง ๆ และการเมือง ในขณะที่พลังนอกสภาก็เกิดขึ้น คือพวกรบกับธุการโน้ (๓) ภัยพิบัติจากสงครามกลางเมืองใน ค.ศ. ๑๙๔๖ และพรรคมีสัญมิตอดถอนตัวจากการรวมเป็นรัฐบาลใน ค.ศ. ๑๙๔๗ (๔) ธุการโน้พยายามสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะ (ก) ธุการโน้ยังต้องการรักษาอำนาจทางการเมืองต่อไป (ข) ธุการโน้ยังต้องการปฏิบัติต่อไป จนกว่าจะบรรลุถึงซึ่งการปฏิวัติที่สมบูรณ์ (ค) ธุการโน้ต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นพลังทางการเมืองที่สำคัญและยิ่งใหญ่ในประเทศ (ง) ธุการโน้ปรารถนาที่จะแสวงหาสัมพันธ์มิตรภายในประเทศเพื่อช่วยสร้างศูนย์กลางอำนาจกับพลังที่เกิดขึ้นมาใหม่นอกเวทีการเมือง คือพวกรบ

ความสัมพันธ์ระหว่างธุการโน้กับพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเหนียวแน่นเกิดขึ้นในต้นปี ค.ศ. ๑๙๔๗ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่ธุการโน้มีความระแวงในพฤติกรรมของพวกรบ เนื่องจากมีนายทหารหลายคนคำริที่จะจัดตั้งรัฐบาลที่ทหารหนุนอยู่เบื้องหลัง ธุการโน้พิจารณาเห็นว่าอิทธิพลที่เขาได้อยู่ประกอบด้วยความมีทักษะในทางการเมือง เข็เคยอยู่ใตและได้รับการสนับสนุนโดยพรรคชาตินิยมนี้ดูเหมือนว่าจะไม่เป็นการเพียงพอที่ต้องประจันหน้ากับพวกรบ พรรคมีสัญมิตและพรรคการเมืองฝ่ายค้านอื่น ๆ ดังนั้นธุการโน้จึงหันไปผูกมิตรกับพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งแม้พรรคการเมืองที่เข้มแข็งกว่าพรรคการเมืองอื่น ๆ ในทุกกรณี ในกลางปี ค.ศ. ๑๙๔๗ มีสมาชิก ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน มีสมาชิกที่สังกัดองค์การมวลชนต่าง ๆ ที่พรรคควบคุมอีก ๗,๐๐๐,๐๐๐ คน พรรคคอมมิวนิสต์เมื่อรวมกับองค์การมวลชนแล้วหนุนธุการโน้ก็พอที่จะแสดงให้พวกร เห็นว่าธุการโน้ยังมีอิทธิพลตามกลางมวลชนชาวอินโดนีเซียเหมือนเดิม และอยู่ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางแห่งความชอบธรรมที่ยังขาดไปมาเปรียบเทียบกับได้ ในการประชุมแต่ละครั้งพลังมวลชนที่อยู่ใตความควบคุมของพรรคคอมมิวนิสต์จะมารวม

ประจวบอย่างคัมคัง และในการดำเนินการบางอย่างที่จำกัดอย่างเอ็กเกริกและไคยด พหุกิจการ
 เชนนิยมช่วยเป็นศูนย์หรือของชุกการในอยู่ตลอดเวลา ภายใต้การสนับสนุนของพรรคคอมมิวนิสต์จะ
 ทำให้ เขามีพลังครองหรือประสมชัยชนะในเสถียรภาพราษฎร และสถาปนารัฐธรรมนูญ และทหารบก
 จะไม่กล้าทำอะไร เขาอย่างเด็ดขาด ฉะนั้นใครเป็นทำ เขามันสงครามกลางเมืองก็จะเกิดขึ้น และ
 การทำเขานั้น เขาจะสามารถครองกับทหารบกได้ในการที่จะเอาพรรคการเมืองดังกล่าว เขามารวม
 รัฐสภา และจะได้ใช้พรรคการเมืองที่สนับสนุนการปฏิวัติที่สมบูรณ์ของเขาเพื่อไปสู่สังคมใหม่ เพราะ
 ฉะนั้นนโยบายที่ชุกการนี้จะได้รับจากการผูกสัมพันธ์กับพรรคคอมมิวนิสต์ที่สำคัญคือ (๑) ช่วยสร้าง
 กุญแจอำนาจที่จะครองประจันหน้ากับทหาร (๒) เป็นกำลังพื้นฐานในการปฏิวัติต่อต้านลัทธิจักรวรรดิ
 นิยม ลัทธิทุนนิยม และลัทธิอาณานิคม (๓) พรรคคอมมิวนิสต์จะ เขามามีส่วนช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ
 โดยเฉพาะปัญหาเฉพาะหน้า เช่นปัญหาชาวนา เป็นต้น

นอกจากนี้ ในขณะที่พรรคเขาคิดเห็นชุกการในนั้น พรรคได้มีโอกาสที่สร้างความเข้มแข็งของ
 พรรคตลอดเวลา และคอยช่วยเหลือสนับสนุน ขยายและระดมการปกครองในรูปแบบประชาธิปไตยแบบ
 นำวิถีลัทธิซ้าย เพราะเป็นการป้องกันการจัดตั้งรัฐบาลทหาร หรือเปิดโอกาสให้ลัทธิขวาเข้ามามีชุกการ
 เพราะเกรงว่าอันตรายจะเกิดขึ้นแก่พรรค ใน ค.ศ. ๑๙๕๕ เมื่อชุกการไปได้จัดตั้งคณะรัฐมนตรีเริ่มม
 รอม ก็ได้กำหนดเป้าหมายการทำงาน ๓ ประการ คือ (๑) แก้ไขปัญหาเรื่องอาหาร และเสื้อผ้า
 สำหรับประชาชน (๒) ความมั่นคงภายในประเทศ (๓) ทำการต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยม

ทั้ง ๓ เป้าหมายได้รับการสนับสนุนจากพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเต็มที่ กล่าวคือ การแก้ไข
 ปัญหาเรื่องอาหารและเสื้อผ้า พรรคพยายามนำชาวสารไปจำหน่าย แกรงการในราคาที่ถูก ช่วยเร่ง
 เจริญผลผลิตทางเกษตร แจกพันธุ์ แจกปุ๋ย และแจกยาปราบศัตรูพืช และจัดหาเสื้อผ้าแจกจ่ายแก่คน
 ยากจน การแก้ไขปัญหาค่าความสงบภายในประเทศ พรรคช่วยจัดการเกี่ยวกับการปราบกบฏ ส่วนการ
 ต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยม และอาณานิคมพรรคช่วยรณรงค์เพื่อใ เนเชอร์แลนด้อมอบเอกสารแก่เกาะ
 นิวกีนิตะวันออกจนสำเร็จ

นอกจากนี้พรรคคอมมิวนิสต์ยังให้การสนับสนุนแนวความคิดต่าง ๆ ของชุกการในที่มีภาคมาก
 เชน "ลัทธิชาลอม" ซึ่งหมายถึงการรวมกันระหว่งกลุ่มชาตินิยม กลุ่มศาสนา และกลุ่มสังคมนิยม

และให้การสนับสนุนแนวความคิดในเรื่องทฤษฎีโลก ๒ โลก กล่าวคือ โลกที่เกิดมานานแล้ว (Old Emerging Forces) กับโลกที่เกิดใหม่ (New Emerging Forces) และใน ค.ศ. ๑๙๖๔ เมื่อซูการ์โนเรียกร้องให้ประชาชนปฏิบัติภารกิจเพื่อประจักษ์หน้ากับมาเลเซีย ๒ ประการ คือ (๑) แรงการปฏิวัติ (๒) บกขมมาเลเซีย ทั้ง ๒ ประการต่างก็ได้รับการสนับสนุนจากพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเข้มแข็ง

การที่ซูการ์โนพยายามสร้างอิทธิพลเหนือพรรคคอมมิวนิสต์ และได้รับการสนับสนุนจากพรรคในทุกกรณี กล่าวโดยสรุปก็เพื่อหวังที่จะล้มทรียลในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(๑) พรรคต้องการให้ซูการ์โนสามารถรักษาอำนาจทางการเมืองเอาไว้ตลอดไปโดยดำรงตนเป็นพลังทางการเมืองที่แข็งแกร่ง และมีอิทธิพลเหนือขั้วทางการเมืองส่วนอื่น ๆ ภายในประเทศ เพราะซูการ์โนไม่เป็นอันตรายต่อพรรค

(๒) พรรคต้องการให้ซูการ์โนเป็นผู้นำต่อไป เพราะซูการ์โนปรารถนาที่จะได้พรรคไปเป็นพรรคพวกของเขา เพื่อทำหน้าที่สกัดกั้นการรุกคืบของทหาร และสนับสนุนนโยบายการปฏิวัติตลอดกาล

(๓) พรรคต้องการให้ซูการ์โนเป็นเกราะกำบังความปลดปล่อยและอาชญากรรมที่มิชอบอิทธิพลของพรรคในดินแดนที่ซูการ์โนมีอิทธิพล เพราะประชาชนที่รักใญ่ซูการ์โนจะยอมรับเพราะเห็นว่าพรรคเป็นพวกเดียวกับผู้นำของเขา

(๔) พรรคต้องการให้ซูการ์โนใช้อำนาจ กำลังและอิทธิพลที่มีอยู่ เพื่อสร้างอิทธิพลเหนือพรรคการเมืองอื่น ๆ รวมทั้งพรรคที่สนับสนุนซูการ์โนไม่ให้อำนาจที่พรรคคอมมิวนิสต์

(๕) ซูการ์โนได้ทำความตกลงกับทหารไม่ให้ยุบพรรคการเมือง แต่เปิดโอกาสให้พรรคการเมืองทั่วไปมีบทบาทในสภาที่ปรึกษาสูงสุดและสภาอื่น ๆ จึงเป็นโอกาสดีสำหรับพรรคคอมมิวนิสต์ที่จะได้มีผู้แทนในสถาบันดังกล่าว

๘๖
J.M. Van der Kroef, "Origins of the 1965 Coup in Indonesia: Probabilities and Alternatives" Journal of Southeast Asia Studies, Volume III No.2 September 1972, pp.277 - 286.

(๒) พรรคหวังพึ่งบารมีของชุกการโง เพื่อสร้างความยิ่งใหญ่แก่พรรค และหวังที่จะรวมอำนาจโน้มน้าวปลาย^{๘๖}

ตามที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าชนชั้นรวมแ่งอำนาจรัฐตกอยู่ในอิทธิพลของชุกการโง และชุกการโงสามารถใช้อำนาจรัฐเป็นประโยชน์ต่อการรักษาอำนาจทางการเมืองไว้ได้ โดยเฉพาะชนชั้นรวมแ่งอำนาจรัฐที่เป็นชนชั้นกำลังทางทหารและตำรวจ ตลอดจนพรรคการเมืองที่เป็นชนชั้นกำลังเพียงมวลชนก็ถูกครอบงำอยู่โดยอิทธิพลของชุกการโง และได้ใช้อำนาจรัฐสนับสนุนนโยบายทางการเมืองของตน

---

^{๘๖} Donald Hinley, op.cit., pp.255 -- 264.